

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 868

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 15 octombrie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
242.	— Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor	2–18
846.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor	18
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
1.485.	— Ordin al ministrului transporturilor privind modificarea și completarea Ordinului ministrului transporturilor nr. 139/2014 pentru publicarea unor instrucțiuni și linii directoare necesare punerii în aplicare a anexei VI la MARPOL, adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MEPC.182(59) și Rezoluția MEPC.184(59)	19–31

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1 se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Cariera judecătorului este separată de cariera procurorului, judecătorii neputând interfera în cariera procurorilor și nici procurorii în cea a judecătorilor.”

2. La articolul 2, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii. Judecătorii trebuie să fie imparțiali, având libertate deplină în soluționarea cauzelor deduse judecătii, în conformitate cu legea și în mod imparțial, cu respectarea egalității de arme și a drepturilor procesuale ale părților. Judecătorii trebuie să ia decizii fără niciun fel de restricții, influențe, presiuni, amenințări sau intervenții, directe sau indirecte, din partea oricărei autorități, fie chiar autorități judiciare. Hotărârile pronunțate în căile de atac nu intră sub imperiul acestor restricții. Scopul independenței judecătorilor constă inclusiv în a garanta fiecărei persoane dreptul fundamental de a fi examinat cazul său în mod echitabil, având la bază doar aplicarea legii.”

3. La articolul 3, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului justiției.”

4. La articolul 3, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alineatele (11) și (12), cu următorul cuprins:

„(11) Procurorii sunt independenți în dispunerea soluțiilor, în condițiile prevăzute de Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

„(12) Procurorii numiți de Președintele României se bucură de stabilitate.”

5. La articolul 4, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Procurorii și judecătorii trebuie să se asigure, în toate stadiile unui proces, că drepturile și libertățile individuale sunt garantate și că ordinea publică este protejată.”

6. La articolul 4, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (3) și (4), cu următorul cuprins:

„(3) Judecătorii și procurorii trebuie atât să fie, cât și să apară ca fiind independenți unii de ceilalți.

„(4) Judecătorii nu pot refuza să judece pe motiv că legea nu prevede, este neclară sau incompletă.”

7. La articolul 5, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Funcțiile de judecător, procuror, magistrat-asistent și asistent judiciar sunt incompatibile cu orice alte funcții publice sau private, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior, așa cum acestea sunt definite de legislația în vigoare.

(2) Judecătorii și procurorii sunt obligați să se abțină de la orice activitate legată de actul de justiție în cazuri care presupun

existența unui conflict între interesele lor și interesul public de îndeplinire a justiției sau de apărare a intereselor generale ale societății.”

8. La articolul 6, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Apartenența în calitate de colaborator al organelor de securitate, ca poliție politică, are ca efect eliberarea din funcția deținută.”

9. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți, personalul de specialitate juridică asimilat acestora, personalul auxiliar de specialitate și personalul conex personalului de specialitate al instanțelor judecătorești și parchetelor nu pot fi lucrători operativi, inclusiv acoperiți, informatori sau colaboratori ai vreunui serviciu de informații.

(2) Încălcarea dispozițiilor alin. (1) conduce la eliberarea din funcția deținută, inclusiv cea de judecător sau procuror.

(3) Persoanele prevăzute la alin. (1) completează anual o declarație olografă pe propria răspundere, potrivit legii penale, din care să rezulte că nu au fost și nu sunt lucrători operativi, inclusiv acoperiți, informatori sau colaboratori ai niciunui serviciu de informații. Declarațiile se depun și se arhivează la compartimentul de resurse umane.

(4) Serviciilor de informații le este interzis să racleze persoanele prevăzute la alin. (1) ca lucrători operativi, inclusiv acoperiți, informatori sau colaboratori. Încălcarea acestei interdicții este infracțiune împotriva independenței justiției și se pedepsește cu închisoare de la 5 la 10 ani. În cazul în care infracțiunea este comisă de un ofițer cu funcții de conducere sau la instigarea acestuia, limitele pedepsei se majorează cu jumătate. Tentativa se pedepsește.

(5) Verificarea veridicității datelor din declarațiile prevăzute la alin. (3) se face individual pentru fiecare declarație de către Consiliul Suprem de Apărare a Țării, anual, din oficiu, sau ori de câte ori este sesizat de Ministerul Justiției, Secția pentru judecatori sau Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, judecătorul sau procurorul vizat.

(6) Rezultatul verificărilor se comunică din oficiu Consiliului Superior al Magistraturii, judecătorului sau procurorului vizat, precum și, la cerere, oricărei persoane.

(7) Actul Consiliului Suprem de Apărare a Țării prevăzut la alin. (5) poate fi contestat în instanță, în termen de 3 luni de la data la care a luat la cunoștință, de către orice persoană care justifică un interes legitim, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. Dispozițiile prevăzute la art. 7 din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, nu sunt aplicabile.

(8) Răspunsul eronat se pedepsește conform legii.

(9) Informațiile care privesc statutul judecătorilor și procurorilor, organizarea judiciară, organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii, cooperarea instituțională între instanțe și parchete, pe de o parte, și orice altă autoritate publică, pe de altă parte, precum și actele administrative extrajudiciare emise sau încheiate de către sau între autoritățile publice care privesc sau afectează desfășurarea procedurilor

judiciare, prin derogare de la prevederile art. 12 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, cu modificările și completările ulterioare, constituie informații de interes public, la care accesul liber este garantat.

(10) Dispozițiile art. 8—12, art. 33 și art. 76 din prezenta lege se aplică, în mod corespunzător, și magistraților-asistenți.”

10. La articolul 8 alineatul (1), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) să aibă calitatea de asociat sau de membru în organele de conducere, administrare sau control la societăți, instituții de credit sau financiare, societăți de asigurare/reasigurare, societăți naționale sau regii autonome;”.

11. La articolul 8, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) În cazul dobândirii, prin moștenire, a calității de asociați sau acționari la societăți, instituții de credit sau financiare, societăți de asigurare/reasigurare, companii naționale, societăți naționale sau regii autonome, magistrații sunt obligați să ia măsurile necesare, astfel încât această calitate să înceteze în termen de maximum un an de la data dobândirii ei efective.”

12. La articolul 9, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Judecătorii și procurorii sunt obligați ca, în exercitarea atribuțiilor, să se abțină de la manifestarea sau exprimarea defăimătoare, în orice mod, la adresa celorlalte puteri ale statului — legislativă și executivă.”

13. La articolul 14 alineatul (2), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) este aptă, din punct de vedere medical și psihologic, pentru exercitarea funcției.”

14. La articolul 15, alineatele (1)—(7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) Concursul de admitere se organizează anual la data și locul stabilite de Institutul Național al Magistraturii, cu aprobarea Consiliului Superior al Magistraturii. Data, locul, modul de desfășurare a concursului de admitere și numărul de locuri scoase la concurs se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și pe cea a Institutului Național al Magistraturii, cu cel puțin 6 luni înainte de data stabilită pentru concurs.

(2) Consiliul Superior al Magistraturii, prin secțiile corespunzătoare, stabilește, în fiecare an, numărul de cursanți, separat, pentru judecători și procurori, în funcție de posturile de judecători și procurori vacante, precum și de cele care vor fi înființate.

(3) După publicarea datelor prevăzute la alin. (1), se verifică îndeplinirea condiției bunei reputații și a condiției de a fi apt din punct de vedere psihologic și medical pentru exercitarea funcției, pentru persoanele care își exprimă intenția de a participa la concurs. În vederea evaluării psihologice, persoana interesată plătește o taxă al cărei quantum se stabilește prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii. Condiția de a fi apt din punct de vedere medical se dovedește prin certificat medical eliberat de un medic specializat în medicina muncii, la cererea fiecărui candidat.

(4) Calificativul «admis» obținut la evaluarea psihologică este valabil și la concursurile de admitere la Institutul Național al Magistraturii sau de admitere în magistratură organizate ulterior, dacă de la data evaluării psihologice și până la data publicării anunțului de organizare a concursului în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, nu au trecut mai mult de 2 ani.

(5) Persoanele care îndeplinesc condiția bunei reputații și sunt apte din punct de vedere psihologic și medical pentru exercitarea funcției se pot înscrie la concursul prevăzut la alin. (1). Pentru înscrierea la concurs, candidatul plătește o taxă al cărei quantum se stabilește prin hotărâre a Consiliului

Superior al Magistraturii, în funcție de cheltuielile necesare pentru organizarea concursului.

(6) Procedura de organizare și desfășurare a concursului prevăzut la alin. (1), inclusiv comisiile de concurs și constituirea acestora, probele de concurs și modalitatea de stabilire și contestare a rezultatelor se stabilesc prin regulamentul prevăzut la art. 106 lit. a).

(7) Rezultatele concursului se afișează la sediul Institutului Național al Magistraturii și se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și pe cea a Institutului Național al Magistraturii.”

15. La articolul 15, alineatul (8) se abrogă.

16. După articolul 15 se introduce un nou articol, articolul 15¹, cu următorul cuprins:

„Art. 15¹. — Admiterea pe posturile de personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii și al instituțiilor coordonate sau subordonate, Ministerului Public, precum și al Ministerului Justiției și al instituțiilor coordonate sau subordonate se face prin concursul de admitere la Institutul Național al Magistraturii. Posturile respective se evidențiază separat.”

17. La articolul 16, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Durata cursurilor de formare profesională a auditorilor de justiție este de 4 ani. După primul an de cursuri, auditorii vor urma stagiile de pregătire practică pentru perioade de câte șase luni la: instanțe, parchete, penitenciare și cabinete de avocatură. În ultimul an de stagiu, cursanții vor efectua stagiile de practică și la alte instituții cu relevanță pentru pregătirea profesională. Instituțiile la care se vor efectua stagiile de practică și durata acestora sunt stabilite de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, la propunerea Institutului Național al Magistraturii, pentru fiecare ciclu de învățământ. Stagiile vor fi organizate pe baza unor protocoale de colaborare între Institutul Național al Magistraturii și instituțiile cu relevanță pentru pregătirea profesională.

(4) În perioada stagiilor de pregătire practică, auditorii de justiție asistă la toate activitățile specifice instituțiilor și profesiilor, în condițiile stabilite prin Regulamentul de organizare, desfășurare și evaluare a stagiilor de practică prevăzut la alin. (5).”

18. La articolul 16, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4)¹, cu următorul cuprins:

„(4)¹ La finalul fiecărui stagiu, îndrumătorii de practică, stabiliți prin Regulamentul de organizare, desfășurare și evaluare a stagiilor de practică, vor realiza o evaluare a capacității fiecărui auditor de a exercita funcția de judecător sau procuror.”

19. La articolul 16, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Regulamentul de organizare, desfășurare și evaluare a stagiilor de practică și Programul de formare profesională a auditorilor de justiție sunt aprobate de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, la propunerea Institutului Național al Magistraturii.”

20. La articolul 17, după alineatul (3) se introduc trei noi alineate, alineatele (3¹)—(3³), cu următorul cuprins:

„(3¹) Auditorii de justiție beneficiază de decontarea materialelor didactice, în condițiile și în limita unui plafon lunar stabilite de Regulamentul Institutului Național al Magistraturii. Auditorii de justiție beneficiază în mod gratuit de cazare în spațiile de cazare ale Institutului Național al Magistraturii, în limita locurilor disponibile, în condițiile stabilite prin Regulamentul Institutului Național al Magistraturii. Cheltuielile de întreținere se suportă de Institut.”

(3²) În cazul epuizării locurilor disponibile în spațiile de cazare ale Institutului Național al Magistraturii, precum și în situațiile în care auditorii de justiție își desfășoară activitatea de

formare în afara municipiului București, aceștia au dreptul la decontarea chiriei într-un plafon de până la 50% din suma care s-ar cuveni, cu acest titlu, magistraților, în condițiile legii.

(3³) Auditorii de justiție beneficiază în mod gratuit de asistență medicală, medicamente și proteze, în condițiile respectării dispozițiilor legale privind plata contribuției pentru asigurările sociale de sănătate, precum și de plata indemnizației de maternitate, risc maternal și pentru creșterea copilului, pe durata concediilor respective.”

21. La articolul 17, alineatul (4) se abrogă.

22. După articolul 17 se introduc trei noi articole, articolele 17¹—17³, cu următorul cuprins:

„Art. 17¹. — Dispozițiile legale privind incompatibilitățile și interdicțiile judecătorilor și procurorilor se aplică și auditorilor de justiție.

Art. 17². — Auditorii de justiție au drepturile prevăzute la art. 79 alin. (3) și art. 80, precum și îndatoririle prevăzute la art. 90 și art. 91 alin. (2).

Art. 17³. — Cheltuielile de transport al personalului de instruire al Institutului Național al Magistraturii care nu are domiciliul sau reședința în municipiul București, care participă la activitățile de formare profesională inițială organizate de Institutul Național al Magistraturii, se suportă din bugetul acestei instituții.”

23. La articolul 18, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Constituie abateri disciplinare:

a) atitudinile care aduc atingere bunelor moravuri sau ordinii publice, atitudinile ireverențioase față de colegi, personalul de instruire și de conducere al Institutului Național al Magistraturii, precum și față de persoanele cu care intră în contact în perioada efectuării stagiului;

b) absențele nemotivate de la activitățile obligatorii stabilite prin programul de formare, dacă acestea depășesc 8 ore într-o lună;

c) faptele prevăzute la art. 99 lit. a), b), d), j), l), n) și q), dispoziții care se aplică în mod corespunzător.”

24. La articolul 18, alineatul (4) se abrogă.

25. La articolul 18, alineatele (5) și (8) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(5) Sancțiunile prevăzute la alin. (3) se aplică de Consiliul științific al Institutului Național al Magistraturii, după efectuarea cercetării disciplinare. Răspunderea disciplinară se prescrie în termen de un an de la săvârșirea faptei.

.....
(8) Procedura de cercetare disciplinară și de aplicare a sancțiunilor disciplinare se stabilește prin Regulamentul Institutului Național al Magistraturii.”

26. La articolul 18, după alineatul (8) se introduc trei noi alineate, alineatele (9)—(11), cu următorul cuprins:

„(9) Cercetarea disciplinară se suspendă atunci când împotriva auditorului de justiție s-a dispus trimiterea în judecată pentru aceeași faptă.

(10) Organul de urmărire penală este obligat să comunice, de îndată, Institutului Național al Magistraturii actul prin care s-a dispus trimiterea în judecată a auditorului de justiție.

(11) Suspendarea cercetării disciplinare se dispune de către directorul Institutului Național al Magistraturii și operează până când soluția pronunțată în cauza care a motivat suspendarea a devenit definitivă. Hotărârea definitivă este comunicată de îndată Institutului Național al Magistraturii. Pe durata suspendării cercetării disciplinare, cursul prescripției răspunderii disciplinare este suspendat.”

27. După articolul 18 se introduce un nou articol, articolul 18¹, cu următorul cuprins:

„Art. 18¹. — (1) Pe durata cursurilor în cadrul Institutului Național al Magistraturii, auditorii de justiție trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la art. 14 alin. (2) lit. a), c) și e).

(2) Neîndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) se constată de către Consiliul științific al Institutului Național al Magistraturii și atrage exmatricularea, precum și obligarea la restituirea bursei și a cheltuielilor de formare profesională, în acele situații imputabile auditorilor. Consiliul științific este sesizat de directorul Institutului Național al Magistraturii din oficiu sau la solicitarea oricărei persoane interesate.

(3) Procedura de verificare a îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (1) se stabilește prin Regulamentul Institutului Național al Magistraturii.

(4) Dispozițiile art. 18 alin. (6) se aplică în mod corespunzător.

(5) Prin excepție de la dispozițiile alin. (2), condamnarea definitivă a auditorilor pentru o infracțiune din culpă ori amânarea aplicării pedepsei pentru același tip de infracțiune, precum și renunțarea la urmărirea penală sau renunțarea la aplicarea pedepsei printr-o hotărâre definitivă nu conduc la exmatriculare, dacă se apreciază de către Consiliul științific că infracțiunea săvârșită nu aduce atingere demnității calității de auditor de justiție sau imaginii Institutului.”

28. Articolul 19 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 19. — (1) După încheierea cursurilor în cadrul Institutului Național al Magistraturii, auditorii de justiție susțin un examen de absolvire prin care se verifică însușirea cunoștințelor, competențelor și abilităților necesare exercitării funcției de judecător, respectiv procuror, precum și un test psihologic.

(2) O comisie de examinare teoretică și practică va fi alcătuită din 7 persoane: 3 judecători, 2 procurori, un avocat și un profesor universitar, desemnați de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii dintre judecătorii, procurorii sau avocații cu cel puțin 12 ani vechime în profesie și dintre cadrele didactice ale facultăților de drept care au obținut gradul universitar de profesor de cel puțin 5 ani.

(3) Examenul psihologic se va susține în fața unei comisii alcătuite din 3 psihologi, care vor nota candidatul cu «apt» sau «inapt».

(4) Împotriva calificativului «inapt», candidatul poate face contestație în termen de 5 zile de la afișare, ce va fi soluționată de o comisie de 5 psihologi cu o altă componentă decât comisia anterioară. Calificativul final «inapt» va avea drept consecință declararea candidatului ca respins la examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii.

(5) Auditorii de justiție care nu promovează examenul de absolvire se pot prezenta încă o dată pentru susținerea acestuia, la următoarea sesiune organizată de Institutul Național al Magistraturii. În cazul în care auditorul de justiție nu se prezintă, în mod nejustificat, la examen sau nu promovează examenul în a doua sesiune, el nu poate fi numit ca judecător sau procuror și este obligat să restituie bursa și cheltuielile de școlarizare, cu excepția situațiilor prevăzute la alin. (3) și (4).

(6) Componenta comisiilor prevăzute de alin. (3) și (4) va fi stabilită de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, după caz.

(7) Nota finală de absolvire a Institutului Național al Magistraturii este compusă din media de la examenul de absolvire prevăzut la alin. (1), ce va avea o pondere de 60%, și media rezultată din evaluările realizate pe durata studiilor în cadrul Institutului Național al Magistraturii, ce va avea o pondere de 40%.”

29. Articolul 20 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — (1) Absolvenții Institutului Național al Magistraturii sunt obligați să îndeplinească timp de 10 ani funcția de judecător sau de procuror.

(2) În cazul în care un absolvent al Institutului Național al Magistraturii este eliberat din funcție înainte de expirarea perioadei de 10 ani, din inițiativa sa ori din motive care îi sunt

imputabile, el este obligat să restituie bursa de auditor de justiție și cheltuielile de școlarizare efectuate cu formarea sa, proporțional cu timpul rămas până la împlinirea termenului prevăzut la alin. (1).”

30. Articolul 21 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — (1) Auditorii de justiție optează pentru locurile de judecatori stagiași și procurori stagiași scoase la concurs, iar repartizarea acestora se face pe baza notei finale de absolvire a Institutului Național al Magistraturii, prevăzută la art. 19 alin. (7). Opțiunile se fac în fața Institutului Național al Magistraturii, care va înainta tabelul cu propunerile de repartizare, făcute în acest mod, secțiilor corespunzătoare ale Consiliului Superior al Magistraturii, în vederea numirii în funcție.

(2) Judecătorii stagiași și procurorii stagiași sunt repartizați și numiți în funcție de către secțiile corespunzătoare ale Consiliului Superior al Magistraturii, pe baza opțiunilor exprimate conform alin. (1).

(3) În circumscripțiile instanțelor și parchetelor unde o minoritate națională are o pondere de cel puțin 50% din numărul locuitorilor, la medii egale, au prioritate candidații cunoscători ai limbii acelei minorități.

(4) Candidatului care nu și-a exercitat dreptul de alegere a postului în termenul prevăzut la alin. (2) i se propune, din oficiu, un post de către Consiliul Superior al Magistraturii. Refuzul de a accepta propunerea este considerat demisie.

(5) La medii egale are prioritate la alegerea postului, în următoarea ordine, candidatul care are domiciliul în raza instanței sau parchetului pentru care a optat ori cel care are o vechime mai mare în magistratură.

(6) Repartizarea pe posturi se afișează la sediul Consiliului Superior al Magistraturii, al instanțelor și al parchetelor, se comunică persoanelor interesate și se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii.

(7) Perioada cuprinsă între promovarea examenului de absolvire și numirea de către Consiliul Superior al Magistraturii în funcția de judecător sau procuror stagiar, precum și perioada în care o persoană a avut calitatea de judecător sau procuror stagiar, dacă a promovat examenul de capacitate prevăzut la art. 28, constituie vechime în funcția de judecător sau procuror.

(8) Judecătorii stagiași și procurorii stagiași se bucură de stabilitate.”

31. La articolul 22, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 22. — (1) Durata stagiului este de 2 ani.”

32. La articolul 23, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 23. — (1) Judecătorii stagiași judecă:

a) acțiunile posesorii, cererile privind înregistrările și rectificările în registrele de stare civilă;

b) litigiile patrimoniale având ca obiect plata unei sume de bani sau predarea unui bun, în cazul în care valoarea obiectului litigiului nu depășește 10.000 lei;

c) plângerile împotriva proceselor-verbale de constatare a contravențiilor și de aplicare a sancțiunilor contravenționale, dacă sancțiunea contravențională maximă prevăzută de lege este de 10.000 lei;

d) cererile de valoare redusă, prevăzute la art. 1.026—1.033 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările ulterioare;

e) cererile având ca obiect înlocuirea amenzii contravenționale cu sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității;

f) cererile de abținere și de recuzare, precum și cererile de revizuire și contestațiile în anulare în cauzele ce intră în competența lor;

g) reabilitarea;

h) constatarea intervenției amnistiei ori grațierii;

i) infracțiunile prevăzute de Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, și legile speciale, pentru care acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, cu excepția infracțiunilor prevăzute la art. 218 alin. (1) și (2), art. 219 alin. (1), art. 223, art. 226 și 227, precum și art. 239—241 din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv plângerile împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimite în judecată, cererile de confirmare a soluțiilor de renunțare la urmărirea penală și cererile de confirmare a redeschiderii urmăririi penale în cauzele care au ca obiect aceste infracțiuni.”

33. La articolul 23, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alineatele (11) și (12), cu următorul cuprins:

„(11) Judecătorii stagiași asistă și la ședințe de judecată cu alte tipuri de cauze decât cele prevăzute la alin. (1), prin rotație, la completuri ale instanței constituite din judecatori definitiv, stabilite de președintele instanței. În cauzele la care asistă, judecătorul stagiar întocmește un raport consultativ asupra cauzei și poate redacta proiectul hotărârii, la solicitarea președintelui completului.

(12) Modalitatea de participare la aceste completuri se stabilește prin hotărâre a colegiului de conducere.”

34. La articolul 23, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Procurorii stagiași au dreptul să pună concluzii în instanță, să efectueze și să semneze acte procesuale și procedurale, sub coordonarea unui procuror definitiv.”

35. La articolul 23, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (21) și (22), cu următorul cuprins:

„(21) Procurorul stagiar emite opinie consultativă care se motivează și rezolvă lucrările date în sarcina sa de prim-procurorul parchetului de pe lângă judecătoria.

(22) Judecătorii și procurorii stagiași nu au dreptul să dispună măsuri privative sau restrictive de libertate.”

36. La articolul 24, alineatul (2) se abrogă.

37. Articolul 26 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 26. — (1) Examenul de capacitate constă în susținerea unei probe scrise și a unei probe orale, respectiv evaluarea mapei de stagi, fiecare având ponderi egale în media finală.

(2) Examenul de capacitate va urmări însușirea competențelor și aptitudinilor practice în perioada de stagi.

(3) Examenul de capacitate se organizează la finalul fiecărui stagi, în baza regulamentelor elaborate de secțiile corespunzătoare ale Consiliului Superior al Magistraturii, prin intermediul Institutului Național al Magistraturii.

(4) Examinarea se realizează de către comisiile prevăzute la art. 28.

(5) Modalitatea de susținere a examenului, criteriile de apreciere ale acestuia, procedura și criteriile de evaluare ale mapei de stagi se stabilesc prin regulamente propuse de Institutul Național al Magistraturii și aprobate de Secția pentru judecatori, respectiv de Secția pentru procurori din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii.”

38. Articolul 27 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 27. — (1) Data, locul și modul de desfășurare a examenului de capacitate se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, precum și pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și pe cea a Institutului Național al Magistraturii și se comunică instanțelor judecătorești și parchetelor de pe lângă acestea, cu cel puțin 90 de zile înainte de data stabilită pentru examenul de capacitate.

(2) Cererile de înscriere la examenul de capacitate, însoțite de mapele de stagi și de celelalte acte necesare potrivit regulamentelor privind examenul de capacitate al judecătorilor stagiași, respectiv al procurorilor stagiași, se depun la Consiliul Superior al Magistraturii în termen de 60 de zile de la publicarea datei examenului.”

39. Articolul 28 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 28. — (1) Comisia pentru examenul de capacitate al judecătorilor și comisia pentru soluționarea contestațiilor sunt alcătuite din judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție și din judecători de la curțile de apel, numiți prin hotărâre a Secției pentru judecătoria a Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Comisia pentru examenul de capacitate al procurorilor și comisia pentru soluționarea contestațiilor sunt alcătuite din procurori de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și din procurori de la parchetele de pe lângă curțile de apel, numiți prin hotărâre a Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii.

(3) Comisiile de concurs sunt numite prin hotărâre de secțiile corespunzătoare ale Consiliului Superior al Magistraturii, la propunerea Institutului Național al Magistraturii.”

40. Articolul 29 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 29. — (1) Rezultatele examenului de capacitate se afișează la sediul Institutului Național al Magistraturii și se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și pe cea a Institutului Național al Magistraturii.

(2) Contestațiile cu privire la fiecare din cele două probe se trimit la Institutul Național al Magistraturii, în termen de 72 de ore de la afișarea rezultatelor, de către candidați, curțile de apel sau parchetele de pe lângă acestea. Contestațiile se soluționează în termen de 3 zile. Decizia comisiei de soluționare a contestațiilor este definitivă, dispozițiile alin. (1) fiind aplicabile în mod corespunzător.

(3) Contestația la proba orală se soluționează de comisia de contestații prin analizarea înregistrării audiovideo a probei susținute de candidat.

(4) După întocmirea tabelului de clasificare a candidaților, fiecare din secțiile Consiliului Superior al Magistraturii validează examenul de capacitate, în prima ședință care urmează afișării rezultatelor.

(5) Secțiile Consiliului Superior al Magistraturii pot invalida, în tot sau în parte, examenul de capacitate, în cazurile în care constată că nu au fost respectate condițiile prevăzute de lege sau de regulament privind organizarea examenului sau că există dovada săvârșirii unor fraude.”

41. Articolul 30 se abrogă.**42. La articolul 31, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(3) Președintele României nu poate refuza numirea în funcție a judecătorilor și procurorilor prevăzuți la alin. (1).”

43. La articolul 31, alineatul (4) se abrogă.**44. La articolul 33, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 33. — (1) Pot fi numiți în magistratură, pe bază de concurs, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 14 alin. (2), foștii judecători și procurori care și-au încetat activitatea din motive neimputabile, personalul de specialitate juridică prevăzut la art. 87 alin. (1), avocații, notarii, asistenții judiciari, consilierii juridici, executorii judecătorești cu studii superioare juridice, personalul de probațiune cu studii superioare juridice, ofițerii de poliție judiciară cu studii superioare juridice, grefierii cu studii superioare juridice, persoanele care au îndeplinit funcții de specialitate juridică în aparatul Parlamentului, Administrației Prezidențiale, Guvernului, Curții Constituționale, Avocatului Poporului, Curții de Conturi sau al Consiliului Legislativ, în Institutul de Cercetări Juridice al Academiei Române și Institutul Român pentru Drepturile Omului, cadrele didactice din învățământul juridic superior acreditat, precum și magistrații-asistenți, cu o vechime în specialitate de cel puțin 5 ani.”

45. La articolul 33, alineatul (21) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(21) Dispozițiile art. 15 se aplică în mod corespunzător.”

46. La articolul 33, alineatul (11) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(11) Președintele României nu poate refuza numirea în funcție a judecătorilor și procurorilor prevăzuți la alin. (1).”

47. La articolul 33, alineatul (12) se abrogă.**48. După articolul 33 se introduce un nou articol, articolul 33¹, cu următorul cuprins:**

„Art. 33¹. — Persoanele care au ocupat minimum 10 ani funcția de judecător sau procuror și magistrat-asistent, care nu au fost sancționate disciplinar, au avut numai calificativul «foarte bine» la toate evaluările și și-au încetat activitatea din motive neimputabile, pot fi numite, fără concurs sau examen, în funcțiile vacante de judecător sau procuror, la instanțe sau parchete de același grad cu cele unde au funcționat sau la instanțe ori parchete de grad inferior.”

49. Articolul 35 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 35. — (1) Formarea profesională continuă a judecătorilor și procurorilor constituie garanția independenței și imparțialității în exercitarea funcției. Formarea inițială și continuă este un drept și o îndatorire pentru judecător.

(2) Formarea profesională continuă trebuie să țină seama de dinamica procesului legislativ și constă, în principal, în cunoașterea și aprofundarea legislației interne, a documentelor europene și internaționale la care România este parte, a jurisprudenței instanțelor judecătorești și a Curții Constituționale, a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Uniunii Europene, a dreptului comparat, a normelor deontologice, în abordarea multidisciplinară a instituțiilor cu caracter de noutate, precum și în cunoașterea și aprofundarea unor limbi străine și operarea pe calculator.”

50. La articolul 37¹, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1)¹, cu următorul cuprins:

„(1)¹ Cheltuielile de cazare și masă ale judecătorilor și procurorilor străini, ale cursanților sau ale reprezentanților altor instituții de formare profesională din străinătate, care participă, în cadrul unor programe de cooperare, la activitățile de formare profesională organizate de Institutul Național al Magistraturii, pot fi suportate din bugetul acestei instituții.”

51. La articolul 37¹, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Plafonul maxim al cheltuielilor prevăzute la alin. (1) și (1)¹ se stabilește prin decizie a președintelui Consiliului Superior al Magistraturii, la propunerea Institutului Național al Magistraturii. Cazarea participanților în condițiile alin. (1) și (1)¹ se poate realiza în structurile de primire turistice în limita plafonului maxim stabilit prin decizie a președintelui Consiliului Superior al Magistraturii, independent de clasificarea acestora.”

52. La articolul 38, alineatele (11)—(13) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(11) Cheltuielile aferente organizării activităților prevăzute la alin. (1), inclusiv cele privind cazarea, masa și transportul personalului de instruire și al participanților, se suportă din bugetul curții de apel sau, după caz, al parchetului de pe lângă curtea de apel. În cazul personalului de instruire al Institutului Național al Magistraturii care participă, la propunerea Institutului, în această calitate, conform programului anual de formare profesională continuă al judecătorilor și procurorilor aprobat de Consiliul Superior al Magistraturii, la activitățile prevăzute la alin. (1), cheltuielile privind cazarea, masa și transportul acestuia se suportă din bugetul Institutului Național al Magistraturii.

(12) Plafonul maxim al cheltuielilor prevăzute la alin. (11) se stabilește prin ordin al ministrului justiției, respectiv al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. În cazul personalului de instruire al Institutului Național al Magistraturii care participă, la propunerea Institutului, în această calitate, conform programului anual de formare profesională continuă al judecătorilor și procurorilor aprobat de

Consiliul Superior al Magistraturii, la activitățile prevăzute la alin. (1), plafonul maxim al cheltuielilor se stabilește în conformitate cu dispozițiile art. 37¹ alin. (2).

(1³) Cheltuielile cu salarizarea personalului de instruire care participă la activitățile prevăzute la alin. (1) se suportă din bugetul curții de apel sau, după caz, al parchetului de pe lângă curtea de apel. Dispozițiile art. 108 alin. (3) din Legea nr. 304/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător. În cazul personalului de instruire angajat la plata cu ora al Institutului Național al Magistraturii care participă, la propunerea Institutului, în această calitate, conform programului anual de formare profesională continuă al judecătorilor și procurorilor aprobat de Consiliul Superior al Magistraturii, la activitățile prevăzute la alin. (1), cheltuielile cu salarizarea personalului de instruire se suportă din bugetul Institutului Național al Magistraturii.”

53. Articolul 39 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 39. — (1) Pentru verificarea îndeplinirii criteriilor de competență profesională și de performanță, judecătorii și procurorii sunt supuși unei evaluări periodice privind calitatea activității, eficiența, integritatea și obligația de formare profesională continuă, iar în cazul judecătorilor și procurorilor numiți în funcții de conducere, și modul de îndeplinire a atribuțiilor manageriale.

(2) În raport cu vechimea în funcția de judecător, respectiv de procuror, evaluarea se realizează după cum urmează:

a) o dată la 2 ani, pentru judecătorii și procurorii cu o vechime între un an și 5 ani;

b) o dată la 3 ani, pentru judecătorii și procurorii cu o vechime între 5 și 10 ani;

c) o dată la 4 ani, pentru judecătorii și procurorii cu o vechime între 10 și 15 ani;

d) o dată la 5 ani, pentru judecătorii și procurorii cu o vechime mai mare de 15 ani.

(3) Evaluarea prevăzută la alin. (1) se face de comisii constituite separat pentru judecători și procurori, formate din președintele instanței, respectiv conducătorul parchetului din care face parte persoana evaluată, precum și 2 sau mai mulți judecători sau procurori de la instanța sau parchetul ierarhic superior, desemnați de colegiul de conducere al acestei instanțe sau parchet, cu aceeași specializare cu judecătorul sau procurorul evaluat. Evaluarea președintelui instanței și a vicepreședintelui se face de o comisie formată din președintele instanței superioare, președintele secției corespunzătoare specializării judecătorului evaluat, precum și un judecător de la instanța superioară, desemnat de colegiul de conducere. Evaluarea conducătorului parchetului, a adjunctului acestuia și a procurorului șef de secție se realizează de o comisie de la parchetul ierarhic superior, din care face parte conducătorul acestuia, un procuror cu funcție de conducere corespunzătoare specializării procurorului evaluat și un alt procuror desemnat de colegiul de conducere. Evaluarea președinților, vicepreședinților și a președinților de secție de la curțile de apel sau de la Curtea Militară de Apel se face de o comisie compusă din judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție, desemnați de colegiul de conducere al acestei instanțe, iar evaluarea procurorilor generali, a procurorilor generali adjuncti și a șefilor de secție de la parchetele de pe lângă curțile de apel sau de la Parchetul de pe lângă Curtea Militară de Apel se face de o comisie compusă din procurori de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, desemnați de colegiul de conducere al acestui parchet. Evaluarea președintelui și vicepreședinților Înaltei Curți de Casație și Justiție se face de o comisie compusă din judecători, membri aleși ai Secției pentru judecători din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, cu grad cel puțin de curte de

apel, desemnați de Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii. Evaluarea procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și a procurorilor șefi ai direcțiilor specializate se face de o comisie compusă din procurori, membri aleși ai Secției pentru procurori din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, cu grad cel puțin de tribunal, desemnați de Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii.

(4) Din comisiile de evaluare a procurorilor de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, inclusiv a celor din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și Direcției Naționale Anticorupție, fac parte procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori prim-adjunctul sau adjunctul acestuia, procurorul șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție sau adjunctii acestora, procurorii șefi de secție, precum și procurori desemnați, după caz, de colegiul de conducere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, de colegiul de conducere al Direcției Naționale Anticorupție sau de colegiul de conducere al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.

(5) Pentru judecătorii și tribunale și, respectiv, pentru parchetele de pe lângă acestea, comisiile prevăzute la alin. (4) se constituie prin hotărâre a colegiului de conducere al curții de apel sau al parchetului de pe lângă aceasta. Pentru curțile de apel și pentru parchetele de pe lângă acestea, comisiile de evaluare se constituie prin hotărâre a colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție. Pentru Înalta Curte de Casație și Justiție, comisia de evaluare se constituie prin hotărâre a Secției pentru judecători din 3 judecători, desemnați dintre membrii aleși ai Secției pentru judecători, cu grad cel puțin de curte de apel. Pentru Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, comisia de evaluare se constituie prin hotărâre a Secției pentru procurori din 3 procurori, desemnați dintre membrii aleși ai Secției pentru procurori, cu grad cel puțin de tribunal.

(6) Regulamentul privind evaluarea activității profesionale a judecătorilor și procurorilor se aprobă prin hotărâre de fiecare din secțiile corespunzătoare ale Consiliului Superior al Magistraturii.”

54. La articolul 40, alineatele (1), (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 40. — (1) Prin raportul de evaluare a activității profesionale a judecătorului sau procurorului, întocmit de comisiile prevăzute la art. 39 alin. (3), (4) sau (5), se poate acorda unul dintre calificativele: «foarte bine», «bine», «satisfăcător» sau «nesatisfăcător».

(3) În soluționarea contestației, secțiile Consiliului Superior al Magistraturii pot cere conducătorului instanței sau parchetului ori comisiilor sau persoanelor prevăzute la art. 39 alin. (4) și (5) orice informații pe care le consideră necesare, iar citarea judecătorului sau procurorului pentru a fi audiat este obligatorie.

(4) Hotărârile secțiilor pot fi atacate cu recurs, la secția de contencios administrativ și fiscal a curții de apel, în termen de 15 zile de la comunicare, fără parcurgerea procedurii prealabile. Hotărârea curții de apel este definitivă.”

55. La articolul 41, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Cursurile prevăzute la alin. (1) și (2) se încheie prin susținerea unui examen, organizat de Consiliul Superior al Magistraturii, prin Institutul Național al Magistraturii.”

56. După articolul 42 se introduce un nou capitol, capitolul IV¹, cuprinzând articolul 42¹, cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL IV¹

Evaluarea psihologică periodică

Art. 42¹. — (1) Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți și personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor sunt supuși la fiecare 5 ani unei evaluări psihologice.

(2) Dacă în urma evaluării psihologice judecătorul, procurorul, magistratul-asistent sau personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor primește calificativul «inapt», acesta este obligat să urmeze un program de consiliere psihologică cu o durată de cel mult 6 luni, urmând ca judecătorul sau procurorul să fie supus unei noi evaluări.

(3) Procedura de evaluare/reevaluare psihologică, inclusiv modalitatea de constituire a comisiilor de evaluare psihologică, plata membrilor acestora și desfășurarea programului de consiliere psihologică se stabilesc prin hotărâre a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.”

57. Articolul 43 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 43. — Concursul pentru promovarea judecătorilor și procurorilor se organizează, anual sau ori de câte ori este necesar, de secțiile corespunzătoare din Consiliul Superior al Magistraturii, prin Institutul Național al Magistraturii.”

58. Articolul 44 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 44. — (1) Pot participa la concursul de promovare la instanțele sau parchetele imediat superioare judecătorii și procurorii care au avut calificativul «foarte bine» la ultima evaluare, nu au fost sancționați disciplinar în ultimii 3 ani, au funcționat efectiv timp de cel puțin 3 ani la instanța sau parchetul ierarhic inferior celui la care doresc să promoveze și îndeplinesc următoarele condiții minime de vechime:

a) 7 ani vechime în funcția de judecător sau procuror, pentru promovarea în funcțiile de judecător de tribunal sau tribunal specializat și procuror la parchetul de pe lângă tribunal sau la parchetul de pe lângă tribunalul specializat;

b) 10 ani vechime în funcția de judecător sau procuror, pentru promovarea în funcțiile de judecător de curte de apel și procuror la parchetul de pe lângă aceasta;

c) 18 ani vechime în funcția de judecător sau procuror, pentru promovarea în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(2) La calcularea condiției minime de vechime pentru a participa la concursul de promovare nu se ia în considerare perioada în care judecătorul sau procurorul a avut calitatea de auditor de justiție.

(3) Vechimile prevăzute la alin. (1) și (2) trebuie să fie îndeplinite până la data înscrierii la concursul de promovare.

(4) Consiliul Superior al Magistraturii verifică, prin secțiile corespunzătoare, îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1)—(3).”

59. Articolul 45 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 45. — Judecătorii și procurorii care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 44 pot participa la concurs, în vederea promovării pe loc, în limita numărului de locuri aprobat anual de secțiile corespunzătoare din Consiliul Superior al Magistraturii.”

60. La articolul 46, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Procedura de desfășurare a concursului, inclusiv modalitatea de contestare a rezultatelor, este prevăzută în Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare a judecătorilor și procurorilor. Anularea sau modificarea în orice mod a baremului de răspuns stabilit pentru oricare dintre subiectele de concurs, după ce acest barem a fost adus la cunoștință candidaților, atrage invalidarea concursului și reluarea acestuia.

(4) Dispozițiile art. 21 alin. (3) se aplică în mod corespunzător.”

61. După articolul 46 se introduc trei noi articole, articolele 46¹—46³, cu următorul cuprins:

„Art. 46¹. — (1) Promovarea efectivă a judecătorilor și procurorilor se face numai prin concurs organizat la nivel național, în limita locurilor vacante existente la tribunale și curți de apel sau, după caz, la parchete.

(2) Data, locul, modul de desfășurare a concursului și posturile vacante pentru care se organizează concurs se comunică tuturor judecătorilor și procurorilor, prin curțile de apel și parchete, și se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii, a Institutului Național al Magistraturii și a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu cel puțin 30 de zile înainte de data de la care se pot depune cererile de înscriere la concurs.

Art. 46². — (1) Pot participa la concursul de promovare efectivă la instanțele și parchetele imediat superioare judecătorii și procurorii care au avut calificativul «foarte bine» la ultima evaluare, nu au fost sancționați disciplinar în ultimii 3 ani, au dobândit gradul profesional corespunzător instanței sau parchetului la care solicită promovarea și au funcționat efectiv timp de cel puțin 2 ani la instanța sau parchetul ierarhic inferior, în cazul promovării în funcțiile de judecător de curte de apel, procuror la parchetul de pe lângă aceasta sau de procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(2) Dispozițiile art. 44 alin. (3) și (4) se aplică în mod corespunzător.

Art. 46³. — (1) Concursul de promovare efectivă constă în susținerea unei probe având ca obiect evaluarea activității și conducerii candidaților din ultimii 3 ani.

(2) Procedura de organizare și desfășurare a concursului, inclusiv comisiile de concurs și constituirea acestora, aspectele supuse verificării în cadrul probei prevăzute la alin. (1) și modalitatea de stabilire și contestare a rezultatelor se stabilesc prin regulamentul prevăzut la art. 46 alin. (3).

(3) Dispozițiile art. 21 alin. (3) se aplică în mod corespunzător.”

62. Articolul 47 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 47. — În termen de cel mult 30 de zile de la comunicarea rezultatelor, Secția pentru judecători sau, după caz, Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii dispune, prin hotărâre, promovarea judecătorilor și procurorilor declarați admiși.”

63. După articolul 47 se introduc două noi articole, articolele 47¹ și 47², cu următorul cuprins:

„Art. 47¹. — (1) Judecătorii și procurorii care au promovat efectiv în funcții de execuție la instanțe sau parchete superioare nu pot fi delegați, detașați sau transferați timp de cel puțin 2 ani de la data promovării.

(2) Judecătorii care au promovat efectiv în funcții de execuție la instanțe superioare nu pot fi numiți în funcția de procuror, iar procurorii care au promovat efectiv în funcții de execuție la parchete superioare nu pot fi numiți în funcția de judecător timp de cel puțin 2 ani de la data promovării.

Art. 47². — Promovarea personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, al Ministerului Public, al Ministerului Justiției, precum și al instituțiilor coordonate sau subordonate acestora se face prin examenul de promovare organizat pentru judecători și procurori, în condițiile legii.”

64. La articolul 48, alineatele (1) și (4)—(6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 48. — (1) Numirea în funcțiile de președinte și vicepreședinte la judecătorii, tribunale, tribunale specializate și curți de apel se face numai prin concurs sau examen organizat, ori de câte ori este necesar, de Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, prin Institutul Național al Magistraturii.

(4) Concursul sau examenul constă în prezentarea unui proiect referitor la exercitarea atribuțiilor specifice funcției de conducere și în probe scrise privind managementul, comunicarea, resursele umane, capacitatea candidatului de a lua decizii și de a-și asuma răspunderea, rezistența la stres și un test psihologic. Contestațiile cu privire la fiecare dintre probele de concurs se trimit Institutului Național al Magistraturii în termen de 3 zile de la publicarea rezultatelor pentru fiecare probă. Anularea sau modificarea în orice mod a baremului de răspuns stabilit pentru oricare dintre subiectele de concurs, după ce acest barem a fost adus la cunoștință candidaților, atrage invalidarea concursului și reluarea acestuia.

(5) Comisia de examinare este numită de Secția pentru judecători din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, la propunerea Institutului Național al Magistraturii, și este formată din 2 judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție, 2 judecători de la curțile de apel și 3 specialiști în management și organizare instituțională. La constituirea comisiilor vor fi avuți în vedere, în principal, judecătorii care au urmat cursuri de management.

(6) Data, locul, precum și Regulamentul de organizare a concursului sau examenului elaborat de Institutul Național al Magistraturii se aprobă de Secția pentru judecători din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii și se afișează pe pagina de internet a Institutului Național al Magistraturii, Ministerului Justiției, Consiliului Superior al Magistraturii și la sediile instanțelor judecătorești, cu cel puțin 30 de zile înainte de data desfășurării acestuia.”

65. La articolul 48, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (6¹), cu următorul cuprins:

„(6¹) Contestația privind evaluarea se soluționează de comisia de contestații prin analizarea înregistrării audiovideo a probei susținute de candidat.”

66. La articolul 48, alineatele (7) și (9) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(7) Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii validează rezultatul concursului sau examenului și numește judecătorii în funcțiile de conducere prevăzute la alin. (1) în termen de 15 zile de la data afișării rezultatelor finale. Dispozițiile art. 21 alin. (3) se aplică în mod corespunzător.

.....
(9) Numirea judecătorilor în celelalte funcții de conducere se face pe o perioadă de 3 ani, cu posibilitatea reînvestirii o singură dată, de Secția pentru judecători din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, la propunerea președintelui instanței.”

67. La articolul 48, după alineatul (9) se introduce un nou alineat, alineatul (9¹), cu următorul cuprins:

„(9¹) Pot fi numiți în funcțiile de conducere prevăzute la alin. (9) judecătorii care au calificativul «foarte bine» la ultima evaluare, nu au fost sancționați disciplinar în ultimii 3 ani și îndeplinesc condițiile de vechime prevăzute de lege.”

68. La articolul 48, alineatul (10) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(10) Nu pot fi numiți în funcții de conducere judecătorii care au făcut parte din serviciile de informații sau au colaborat cu acestea ori judecătorii care au un interes personal, ce influențează sau ar putea influența îndeplinirea cu obiectivitate și imparțialitate a atribuțiilor prevăzute de lege.”

69. La articolul 49, alineatele (1) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 49. — (1) Numirea în funcțiile de procuror general al parchetului de pe lângă curtea de apel, prim-procuror al parchetului de pe lângă tribunal, prim-procuror al parchetului de pe lângă tribunalul pentru minori și familie sau prim-procuror al parchetului de pe lângă judecătoria și de adjuncți ai acestora se face numai prin concurs sau examen organizat, ori de câte ori

este necesar, de Secția pentru procurori din Consiliul Superior al Magistraturii, prin Institutul Național al Magistraturii.

.....
(5) Comisia de examinare este numită de Secția pentru procurori din Consiliul Superior al Magistraturii, la propunerea Institutului Național al Magistraturii, și este formată din 2 procurori de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, 2 procurori de la parchetele de pe lângă curțile de apel și 3 specialiști în management și organizare instituțională. La constituirea comisiilor vor fi avuți în vedere, în principal, procurorii care au urmat cursuri de management.”

70. La articolul 49, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (5¹), cu următorul cuprins:

„(5¹) Dispozițiile art. 48 alin. (6¹) se aplică în mod corespunzător.”

71. La articolul 49, alineatele (6), (7) și (9) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(6) Data, locul, precum și Regulamentul de organizare a concursului sau examenului elaborat de Institutul Național al Magistraturii se aprobă de Secția pentru procurori din Consiliul Superior al Magistraturii și se afișează pe pagina de internet a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, a Institutului Național al Magistraturii, a Consiliului Superior al Magistraturii, a Ministerului Justiției și la sediile parchetelor, cu cel puțin 30 de zile înainte de data desfășurării acestuia.

(7) Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii validează rezultatul concursului sau examenului și numește procurorii în funcțiile de conducere prevăzute la alin. (1) în termen de 15 zile de la data afișării rezultatelor finale. Dispozițiile art. 21 alin. (3) se aplică în mod corespunzător.

.....
(9) Numirea în celelalte funcții de conducere la parchete se face pe o perioadă de 3 ani, cu posibilitatea reînvestirii o singură dată, de Secția pentru procurori din Consiliul Superior al Magistraturii, la propunerea procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.”

72. La articolul 49, după alineatul (9) se introduce un nou alineat, alineatul (9¹), cu următorul cuprins:

„(9¹) Pot fi numiți în funcțiile de conducere prevăzute la alin. (9) procurorii care au calificativul «foarte bine» la ultima evaluare, nu au fost sancționați disciplinar în ultimii 3 ani și îndeplinesc condițiile de vechime prevăzute de lege.”

73. Articolul 50 se modifică și va avea următorul cuprins:
„Art. 50. — (1) Pentru numirea în funcții de conducere sunt necesare următoarele condiții minime de vechime:

a) pentru funcția de președinte și vicepreședinte de judecătoria, prim-procuror al parchetului de pe lângă judecătoria și adjunct al acestuia, o vechime de 6 ani în funcția de judecător sau procuror;

b) pentru funcția de președinte și vicepreședinte de tribunal sau tribunal specializat, precum și președinte de secție la tribunal, prim-procuror al parchetului de pe lângă tribunal sau al parchetului de pe lângă tribunalul pentru minori și familie, adjunct al acestuia și procuror șef secție al parchetului de pe lângă tribunal sau al parchetului de pe lângă tribunalul pentru minori și familie, o vechime de 8 ani în funcția de judecător sau procuror;

c) pentru funcția de președinte, vicepreședinte, președinte de secție la curtea de apel, procuror general al parchetului de pe lângă curtea de apel și adjunct al acestuia, procuror șef secție al parchetului de pe lângă curtea de apel, o vechime de 12 ani în funcția de judecător sau procuror.

(2) Dispozițiile art. 44 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(3) În vederea participării la concursul sau examenul pentru numirea în funcții de conducere, judecătorul sau procurorul trebuie să funcționeze cel puțin 2 ani la instanța sau, după caz,

parchetul la care este vacantă funcția de conducere pentru care își depune candidatura. Dispozițiile prezentului alineat se aplică în mod corespunzător și pentru numirea în funcțiile de conducere prevăzute la art. 48 alin. (9) și art. 49 alin. (9).

(4) Prin derogare de la dispozițiile alin. (3), în situația în care la două concursuri consecutive pentru numirea într-o funcție de conducere nu se prezintă niciun candidat, la următorul concurs sau examen organizat pentru numirea în aceeași funcție de conducere pot participa și judecători sau, după caz, procurori de la altă instanță sau parchet din circumscripția aceleiași curți de apel sau parchet de pe lângă curtea de apel, care au dreptul să funcționeze la instanța ori parchetul pentru care își depun candidatura.

(5) În cazul în care la o judecătorie sau la un parchet de pe lângă judecătorie unde este vacantă funcția de președinte, vicepreședinte sau președinte de secție, respectiv de procuror sau adjunct al acestuia, niciun judecător sau procuror nu îndeplinește condițiile de vechime prevăzute de lege pentru ocuparea acestor funcții, nu își exprimă acordul în vederea delegării sau, din motive obiective, nu poate fi delegat un judecător sau procuror de la aceeași instanță sau parchet, poate fi delegat în respectiva funcție de conducere oricare dintre judecătorii sau procurorii care funcționează la altă instanță sau parchet din circumscripția aceleiași curți de apel.”

74. La articolul 51, alineatele (1), (2) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 51. — (1) La expirarea mandatului funcției de conducere, judecătorii sau procurorii pot ocupa, în condițiile prevăzute la art. 48—50, o altă funcție de conducere la aceeași instanță sau parchet, în condițiile legii, fie revin pe funcții de execuție la instanțele sau parchetele pe care le-au condus sau de unde provin.

(2) Revocarea din funcția de conducere a judecătorilor se dispune de Consiliul Superior al Magistraturii — Secția pentru judecătoria, din oficiu sau la propunerea adunării generale ori a președintelui instanței, pentru următoarele motive:

a) în cazul în care nu mai îndeplinesc una dintre condițiile necesare pentru numirea în funcția de conducere;

b) în cazul exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor manageriale privind organizarea eficientă, comportamentul și comunicarea, asumarea responsabilităților și aptitudinile manageriale;

c) în cazul aplicării uneia dintre sancțiunile disciplinare.

(7) Revocarea din funcția de conducere a procurorilor se dispune de Consiliul Superior al Magistraturii — Secția pentru procurori, din oficiu sau la propunerea adunării generale ori a conducătorului parchetului, pentru motivele prevăzute la alin. (2), care se aplică în mod corespunzător.”

75. La articolul 51, după alineatul (7) se introduc trei noi alineate, alineatele (8)—(10), cu următorul cuprins:

„(8) Până la finalizarea procedurii de revocare din funcțiile de conducere prevăzute la alin. (2) și (7), Secția pentru judecătoria, respectiv Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, după caz, poate dispune suspendarea judecătorului sau procurorului din funcția de conducere.

(9) Hotărârea se motivează în termen de 5 zile de la pronunțare și poate fi atacată cu contestație la Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, în termen de 5 zile de la comunicare, fără îndeplinirea procedurii prealabile.

(10) Până la soluționarea contestației, instanța poate dispune, la cerere, suspendarea executării hotărârii de suspendare.”

76. După articolul 51 se introduce un nou articol, articolul 51¹, cu următorul cuprins:

„Art. 51¹. — (1) Suspendarea, în orice mod, a raportului de muncă nu suspendă durata mandatelor funcțiilor de conducere prevăzute la art. 48 și 49.

(2) Imposibilitatea exercitării atribuțiilor pe o perioadă mai mare de un an atrage încetarea mandatelor funcțiilor de conducere prevăzute la art. 48 și 49.”

77. La articolul 52, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 52. — (1) Promovarea în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție se face numai prin concurs organizat ori de câte ori este necesar, în limita posturilor vacante, de către Secția pentru judecătoria a Consiliului Superior al Magistraturii, prin Institutul Național al Magistraturii.

(3) Pot participa la concursul de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție judecătorii care au îndeplinit efectiv cel puțin 3 ani funcția de judecător la curtea de apel, au obținut calificativul «foarte bine» la ultimele 3 evaluări, nu au fost sancționați disciplinar în ultimii 3 ani și au o vechime efectivă în funcția de judecător de cel puțin 18 ani. Dispozițiile art. 44 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.”

78. La articolul 52¹ alineatul (2), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) un interviu susținut în fața Secției pentru judecătoria a Consiliului Superior al Magistraturii.”

79. La articolul 52¹ alineatul (2), litera c) se abrogă.

80. La articolul 52¹, alineatele (3)—(5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Comisiile de concurs sunt numite prin hotărâre a Secției pentru judecătoria a Consiliului Superior al Magistraturii, la propunerea Institutului Național al Magistraturii.

(4) Comisiile de concurs sunt alcătuite din judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție, cadre didactice universitare având grad de conferențiar sau profesor universitar de la facultăți de drept din cadrul universităților de cercetare avansată și educație, astfel cum acestea sunt clasificate potrivit art. 193 alin. (4) lit. c) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Membrii comisiilor prevăzute la alin. (3) nu pot avea apartenență politică la data formării comisiilor și pe toată durata derulării concursului.”

81. La articolul 52², alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 52². — (1) În cadrul probei prevăzute la art. 52¹ alin. (2) lit. a), la cererea comisiilor de concurs, Secția pentru judecătoria a Consiliului Superior al Magistraturii va solicita, prin intermediul curților de apel, hotărâri judecătorești din ultimii 5 ani de activitate, precum și celelalte date necesare evaluării potrivit prezentei legi.”

82. La articolul 52³, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 52³. — (1) Evaluarea prevăzută la art. 52² are ca obiect:

- a) verificarea capacității de analiză și sinteză;
- b) verificarea coerenței în exprimare;
- c) verificarea argumentației din punctul de vedere al clarității și logicii;
- d) verificarea respectării termenelor rezonabile de soluționare a cauzelor și de redactare a hotărârilor.”

83. La articolul 52³, alineatul (2) se abrogă.

84. Articolul 52⁴ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 52⁴. — (1) În cadrul probei interviului, Secția pentru judecătoria a Consiliului Superior al Magistraturii evaluează aspecte referitoare la integritatea candidaților și modul în care candidații se raportează la valori precum independența justiției și imparțialitatea judecătorilor, motivația candidaților și competențele umane și sociale ale acestora.

(2) La ședința Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii în care se susține interviul va participa, cu rol consultativ, și un psiholog desemnat de Secția pentru judecători, care va putea adresa întrebări candidaților în scopul evaluării motivației și competențelor umane și sociale ale acestora.”

85. Articolul 52⁶ se abrogă.

86. La articolul 52⁷, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 52⁷. — (1) În termen de cel mult 15 zile de la comunicarea rezultatelor concursului de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția pentru judecători dispune, prin hotărâre, promovarea candidaților declarați admiși.”

87. Articolul 53 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 53. — (1) Președintele, vicepreședinții și președinții de secție ai Înaltei Curți de Casație și Justiție sunt numiți de către Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii dintre judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție care au funcționat la această instanță cel puțin 2 ani și care nu au fost sancționați disciplinar în ultimii 3 ani.

(2) Numirea în funcțiile prevăzute la alin. (1) se face pe o perioadă de 3 ani, cu posibilitatea reînvestirii o singură dată.

(3) Dispozițiile art. 48 alin. (10)—(12) se aplică în mod corespunzător.

(4) Judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție care îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1) își pot depune candidaturile pentru funcția de președinte sau vicepreședinte al Înaltei Curți de Casație și Justiție ori președinte de secție, la Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, în termen de 30 de zile de la data la care funcția de președinte, vicepreședinte sau președinte de secție a devenit vacantă.

(5) Revocarea din funcție a președintelui, vicepreședinților și președinților de secție ai Înaltei Curți de Casație și Justiție se face de către Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, care se poate sesiza din oficiu, la cererea unei treimi din numărul membrilor sau la cererea adunării generale a instanței, pentru motivele prevăzute la art. 51 alin. (2), care se aplică în mod corespunzător.”

88. La articolul 54, alineatele (1), (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 54. — (1) Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prim-adjunctul și adjunctul acestuia, procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție, adjunctii acestuia, procurorii șefi de secție ai acestor parchete, precum și procurorul șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și adjunctii acestuia sunt numiți de Președintele României, la propunerea ministrului justiției, cu avizul Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, dintre procurorii care au o vechime minimă de 10 ani în funcția de judecător sau procuror, pe o perioadă de 3 ani, cu posibilitatea reînvestirii o singură dată.

(3) Președintele României poate refuza, motivat, o singură dată, numirea în funcțiile de conducere prevăzute la alin. (1), aducând la cunoștința publicului motivele refuzului.

(4) Revocarea procurorilor din funcțiile de conducere prevăzute la alin. (1) se face de către Președintele României, la propunerea ministrului justiției, care se poate sesiza din oficiu, la cererea adunării generale sau, după caz, a procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori a procurorului general al Direcției Naționale Anticorupție ori Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, cu avizul Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, pentru motivele prevăzute la art. 51 alin. (2), care se aplică în mod corespunzător.”

89. La articolul 54, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) De la data încetării mandatului funcției de conducere, procurorii prevăzuți la alin. (1) își redobândesc gradul profesional de execuție și salarizarea corespunzătoare acestuia avute anterior sau pe cele dobândite ca urmare a promovării, în condițiile legii, în timpul desfășurării activității în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, al Direcției Naționale Anticorupție ori al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.”

90. La articolul 55, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 55. — (1) Numirea în alte funcții de conducere decât cele prevăzute la art. 54 în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, al Direcției Naționale Anticorupție și al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism se face pe o perioadă de 3 ani, cu posibilitatea reînvestirii o singură dată, de către Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, la propunerea procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, a procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție sau a procurorului șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, după caz.”

91. La articolul 55, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Pot fi numiți în funcțiile de conducere prevăzute la alin. (1) procurorii care nu au fost sancționați disciplinar în ultimii 3 ani și au o vechime efectivă de minimum 10 ani.”

92. La articolul 55, alineatele (2), (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Pentru numirea în funcțiile de conducere prevăzute la alin. (1) este necesară recomandarea conducătorului secției ori, după caz, al direcției din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcției Naționale Anticorupție sau Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, unde urmează să fie numit procurorul.

(4) Revocarea din funcțiile de conducere a procurorilor numiți potrivit alin. (1) se dispune de Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, din oficiu sau la propunerea procurorului general al parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, a procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție, a procurorului șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism sau, după caz, pentru motivele prevăzute la art. 51 alin. (2), care se aplică în mod corespunzător.

(5) Propunerea prevăzută la alin. (4) poate fi formulată din oficiu sau la sesizarea adunărilor generale ori a conducătorilor secțiilor ori, după caz, al direcției din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcției Naționale Anticorupție sau Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.”

93. Articolul 56 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 56. — (1) La încetarea mandatului pentru funcțiile de conducere prevăzute la art. 53, judecătorii revin pe funcțiile deținute anterior în cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(2) La încetarea mandatului funcției de conducere prevăzute la art. 54 și 55, procurorii pot ocupa o altă funcție de conducere la același parchet, în condițiile legii, fie revin pe funcții de execuție la parchetele pe care le-au condus sau de unde provin.”

94. La articolul 57, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Delegarea judecătorilor de la judecătoria, tribunale, tribunale specializate și de la curțile de apel la instanțe din circumscripția altei curți de apel se dispune, cu acordul scris al acestora, de Consiliul Superior al Magistraturii — Secția pentru

judecători, la solicitarea președintelui curții de apel în circumscripția căreia se cere delegarea și cu avizul președintelui curții de apel unde aceștia funcționează.”

95. La articolul 57, alineatul (3) se abrogă.

96. La articolul 57, alineatele (4)—(81) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Delegarea în funcții de conducere a judecătorilor de la curțile de apel, tribunale, tribunale specializate și judecătorii se dispune, cu acordul scris al acestora, de Consiliul Superior al Magistraturii — Secția pentru judecători, până la ocuparea funcției prin numire în condițiile prezentei legi.

(5) Delegarea în funcțiile de conducere de la Înalta Curte de Casație și Justiție a judecătorilor de la această instanță se dispune de Consiliul Superior al Magistraturii — Secția pentru judecători, cu acordul scris al acestora, la propunerea președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(6) Delegarea judecătorilor se poate face pe o perioadă de cel mult 6 luni și poate fi prelungită, cu acordul scris al acestora, în aceleași condiții.

(7) În interesul serviciului, procurorii pot fi delegați, cu acordul scris al acestora, inclusiv în funcții de conducere, dispozițiile alin. (1) — (6) fiind aplicabile în mod corespunzător.

(8) Judecătorii și procurorii pot fi delegați numai la instanțe sau parchete la care au dreptul să funcționeze potrivit gradului profesional dobândit.

(81) În interesul serviciului, magistrații-asistenți pot fi delegați, cu acordul scris al acestora, în funcțiile de prim-magistrat-asistent sau magistrat-asistent-șef de către președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție sau președintele Curții Constituționale, după caz, pe o perioadă de cel mult 6 luni. Delegarea magistraților-asistenți poate fi prelungită, cu acordul scris al acestora, în aceleași condiții. Pe perioada delegării, magistrații-asistenți beneficiază de toate drepturile prevăzute de lege pentru funcția în care sunt delegați.”

97. La articolul 58, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 58. — (1) Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii dispune detașarea judecătorilor și procurorilor, cu acordul scris al acestora, la alte instanțe sau parchete, la Consiliul Superior al Magistraturii, Inspekția Judiciară, Institutul Național al Magistraturii, Școala Națională de Grefieri, Ministerul Justiției sau la unitățile subordonate acestuia, la solicitarea acestor instituții. Detașarea în cadrul acestor instituții nu se poate dispune pentru funcții de demnitate publică.”

98. La articolul 58, după alineatul (1) se introduc trei noi alineate, alineatele (11)—(13), cu următorul cuprins:

„(11) Judecătorii și procurorii pot ocupa funcții în instituții ale Uniunii Europene sau în organizații internaționale dacă actul internațional care reglementează condițiile de ocupare a acestora condiționează în mod expres accesul la funcția respectivă de calitatea de judecător sau procuror.

(12) În cazul în care judecătorul sau procurorul își manifestă opțiunea de a exercita o funcție la instituții ale Uniunii Europene sau organizații internaționale, acesta este eliberat din funcția de judecător sau procuror cu rezervarea postului.

(13) Pentru Institutul Național al Magistraturii și Școala Națională de Grefieri activitatea de formare de către judecători, procurori, magistrați-asistenți și personal de specialitate juridică asimilat magistraților, detașarea se dispune doar în cazul în care aceștia își desfășoară activitatea cu normă întreagă.”

99. La articolul 58, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) După încetarea detașării, judecătorul sau procurorul revine în funcția deținută anterior. Dacă judecătorul sau procurorul detașat se află în situația prevăzută la alin. (6) și nu a optat pentru funcția de conducere sau nu a exprimat nicio opțiune, la încetarea detașării se aplică în mod corespunzător prevederile art. 51 alin. (1).”

100. La articolul 58, după alineatul (5) se introduc trei noi alineate, alineatele (6)—(8), cu următorul cuprins:

„(6) Dacă judecătorul sau procurorul detașat ocupă o funcție de conducere la instanțe sau parchete, în termen de 6 luni de la hotărârea secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii prin care s-a dispus detașarea optează pentru funcția de conducere sau pentru funcția pe care o ocupă prin detașare.

(7) În cazul în care judecătorul sau procurorul detașat nu a optat pentru funcția de conducere sau nu a exprimat nicio opțiune, funcția de conducere respectivă devine vacantă la expirarea termenului prevăzut la alin. (6). Dacă judecătorul sau procurorul optează pentru funcția de conducere deținută anterior, detașarea încetează la expirarea termenului prevăzut la alin. (6).

(8) Prevederile alin. (6) și (7) se aplică în mod corespunzător și în situația în care judecătorul sau procurorul era detașat anterior ocupării funcției de conducere.”

101. Articolul 59 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 59. — Detașarea și delegarea nu se pot face la instanțe sau parchete de nivel superior celor la care judecătorul sau procurorul are dreptul să funcționeze potrivit legii.”

102. Articolul 60 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 60. — (1) Transferul judecătorilor și procurorilor de la o instanță la altă instanță sau de la un parchet la alt parchet ori la o instituție publică se aprobă, la cererea celor în cauză, de Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, cu avizul consultativ al președintelui instanței sau al procurorului șef al parchetului corespunzător.

(2) Transferul nu se poate face la instanțe sau parchete de nivel superior celor la care judecătorul sau procurorul are dreptul să funcționeze, potrivit legii.

(3) Normele de reglementare a procedurii transferului se stabilesc prin regulamente elaborate de secțiile corespunzătoare ale Consiliului Superior al Magistraturii.”

103. La articolul 61, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 61. — (1) La cererea motivată, judecătorii pot fi numiți în funcția de procuror la parchetele de pe lângă judecătorii, iar procurorii în funcția de judecător la judecătorii, prin decret al Președintelui României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, cu respectarea condițiilor prevăzute în prezenta lege. Propunerea de numire în funcția de judecător se formulează de către Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, cu avizul consultativ al unității de parchet de la care provine, precum și al instanței la care urmează să activeze, iar propunerea de numire a judecătorilor în funcția de procuror se formulează de către Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, cu avizul consultativ al instanței în care își desfășoară activitatea și al parchetului la care urmează să activeze.

.....
(3) Președintele României nu poate refuza numirea în funcțiile prevăzute la alin. (1).”

104. La articolul 62 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) când a fost trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni, după confirmarea judecătorului de cameră preliminară;”

105. La articolul 62 alineatul (1), după litera a1) se introduce o nouă literă, litera a2), cu următorul cuprins:

„a2) când față de acesta s-a luat măsura preventivă a controlului judiciar sau a controlului judiciar pe cauțiune și organul judiciar a stabilit în sarcina sa obligația de a nu exercita profesia în exercitarea căreia a săvârșit fapta;”

106. La articolul 62 alineatul (1), după litera c) se introduc două noi litere, literele d) și e), cu următorul cuprins:

„d) în cazul prevăzut la art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare;

e) în perioada cuprinsă între data pronunțării hotărârii secției corespunzătoare de aplicare a sancțiunii disciplinare prevăzute la art. 100 lit. e) și data eliberării din funcție.”

107. La articolul 62, alineatul (11) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(11) Judecătorul sau procurorul poate fi suspendat din funcție și în cazul în care a fost trimis în judecată pentru o infracțiune, dacă se apreciază, în raport cu circumstanțele cauzei, că se aduce atingere prestigiului profesiei. În situația în care s-a apreciat că judecătorul sau procurorul poate fi menținut în funcție, acestuia i se poate interzice provizoriu exercitarea anumitor atribuții până la soluționarea definitivă a cauzei.”

108. La articolul 62, după alineatul (11) se introduce un nou alineat, alineatul (12), cu următorul cuprins:

„(12) Judecătorul sau procurorul care suferă de o altă afecțiune decât cea prevăzută la alin. (1) lit. b), care-l pune în imposibilitate de a-și exercita atribuțiile, poate fi suspendat din funcție, la cererea sa sau a colegiului de conducere al instanței sau parchetului. Această măsură se poate dispune numai după epuizarea duratei pentru care se acordă concediile medicale și indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă în sistemul de asigurări sociale de sănătate. Afecțiunea se stabilește printr-o expertiză de specialitate care se efectuează de o comisie medicală de specialitate numită prin ordin comun al ministrului justiției și ministrului sănătății. Suspendarea din funcție durează până la însănătoșire. Prin raportul de expertiză, comisia stabilește termenul în care magistratul urmează să revină la reexaminare.”

109. La articolul 62, alineatele (2)—(4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Suspendarea din funcție a judecătorilor și procurorilor se dispune de către Secția pentru judecători sau, după caz, Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii.

(3) În perioada suspendării din funcție dispuse în temeiul alin. (1) lit. a)—a2) și lit. c)—e) și alin. (11), judecătorului și procurorului nu îi sunt aplicabile dispozițiile referitoare la interdicțiile și incompatibilitățile prevăzute la art. 5 și art. 8 și nu i se plătesc drepturile salariale, dar i se plătesc asigurările sociale de sănătate. Această perioadă nu constituie vechime în muncă și în magistratură.

(4) În perioada suspendării dispuse în temeiul alin. (1) lit. b) și alin. (12), judecătorului sau procurorului i se plătește o indemnizație egală cu 80% din indemnizația de încadrare lunară netă din ultima lună de activitate înainte de data suspendării din funcție și îi sunt aplicabile dispozițiile referitoare la interdicțiile și incompatibilitățile prevăzute la art. 5 și 8.”

110. La articolul 62, după alineatul (4) se introduc cinci noi alineate, alineatele (5)—(9), cu următorul cuprins:

„(5) După expirarea termenului prevăzut la alin. (12) și efectuarea de către comisia medicală de specialitate numită prin ordin comun al ministrului justiției și ministrului sănătății a noii expertize, secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii poate hotărî încetarea suspendării și repunerea în funcție a judecătorului sau procurorului, prelungirea acesteia sau, dacă boala este ireversibilă, propune eliberarea din funcție prin pensionare.

(6) Auditorii de justiție sunt suspendați din calitatea de auditor în cazurile prevăzute la alin. (1) lit. a) și b), alin. (11) și (12), care se aplică în mod corespunzător. În ipoteza prevăzută la alin. (11), Consiliul Științific al Institutului poate dispune suspendarea auditorului de justiție dacă apreciază că infracțiunea săvârșită aduce atingere demnității calității de auditor sau imaginii Institutului.

(7) Suspendarea din calitatea de auditor de justiție se dispune de către Consiliul Științific al Institutului. Decizia prin

care s-a dispus suspendarea, precum și cea prin care s-a constatat încetarea suspendării se comunică de îndată auditorului de justiție; despre decizia luată este informat și Consiliul Superior al Magistraturii. După încetarea suspendării, auditorul de justiție va relua cursurile la Institut din aceeași etapă în care acestea au fost întrerupte.

(8) În perioada suspendării dispuse pentru motivele prevăzute la alin. (1) lit. a) și alin. (11), auditorul de justiție nu beneficiază de bursă și de alte drepturi ale auditorilor, iar această perioadă nu constituie vechime în magistratură. În perioada suspendării dispuse în temeiul alin. (12), precum și pentru motivul prevăzut la alin. (1) lit. b), auditorului de justiție i se plătește o indemnizație egală cu 80% din bursă.

(9) În ipoteza prevăzută la alin. (5), dacă boala de care suferă auditorul de justiție este ireversibilă, Consiliul Științific al Institutului dispune exmatricularea acestuia.”

111. Articolul 62¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 62¹. — (1) Încheierea prin care s-a dispus arestarea preventivă ori arestul la domiciliu, încheierea sau ordonanța prin care s-a stabilit obligația de a nu exercita profesia în exercitarea căreia a fost săvârșită fapta pe durata controlului judiciar sau a controlului judiciar pe cauziune, rechizitoriul prin care s-a dispus trimiterea în judecată sau ordonanța prin care s-a dispus renunțarea la urmărirea penală cu privire la un judecător ori procuror se comunică în termen de 24 de ore Secției pentru judecători sau Secției pentru procurori, după caz, a Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) În termen de 3 zile de la rămânerea definitivă a hotărârii pronunțate într-o cauză penală față de un magistrat, instanța de executare comunică secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii o copie de pe dispozitivul hotărârii.”

112. După articolul 62¹ se introduce un nou articol, articolul 62², cu următorul cuprins:

„Art. 62². — În cazul judecătorilor și procurorilor care ocupă o funcție de conducere, mandatul funcției de conducere încetează dacă suspendarea din funcție dispusă în condițiile art. 62 alin. (11) durează mai mult de un an.”

113. La articolul 63, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 63. — (1) Secția pentru judecători sau, după caz, Secția pentru procurori comunică de îndată judecătorului sau procurorului și conducerii instanței ori parchetului unde acesta funcționează hotărârea prin care s-a dispus suspendarea din funcție.

(2) Dacă se dispune clasarea, achitarea sau încetarea procesului penal față de judecător sau procuror ori s-a dispus restituirea cauzei la parchet, suspendarea din funcție încetează, iar judecătorul sau procurorul suspendat este repus în situația anterioară, i se plătesc drepturile bănești de care a fost lipsit pe perioada suspendării din funcția de execuție sau, după caz, pe perioada întregului mandat al funcției de conducere pe care nu l-a putut exercita din pricina suspendării. Drepturile bănești ce se plătesc vor fi majorate, indexate și reactualizate, incluzând și dobânda legală penalizatoare — obligații de plată ce se stabilesc prin ordin al ministrului justiției. Judecătorului sau procurorului i se recunoaște vechimea în magistratură și vechimea efectivă în funcția de judecător sau procuror pe această perioadă.”

114. La articolul 63, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2)¹, cu următorul cuprins:

„(2)¹ Suspendarea din funcție încetează și în situația în care achitarea sau încetarea procesului penal se pronunță în primă instanță. În acest caz, drepturile prevăzute la alin. (2) se acordă după rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de achitare sau încetare a procesului penal.”

115. La articolul 63, alineatul (3) se abrogă.

116. Articolul 64 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 64. — (1) În cazul prevăzut la art. 62 alin. (1) lit. b), boala psihică se constată printr-o expertiză de specialitate efectuată de o comisie medicală de specialitate numită prin ordin comun al ministrului justiției și ministrului sănătății. La sesizarea președintelui instanței sau a conducătorului parchetului ori a colegiilor de conducere, secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii dispune prezentarea magistratului la expertiza de specialitate.

(2) Suspendarea din funcție se dispune până la însănătoșire, constatată prin expertiză medicală de specialitate efectuată de comisia medicală. Prin raportul de expertiză comisia stabilește termenul în care magistratul urmează să revină la reexaminare.

(3) Dispozițiile art. 62 alin. (5) se aplică în mod corespunzător.

(4) În cazul în care magistratul refuză în mod nejustificat să se prezinte, în termenul stabilit, la expertiza de specialitate, secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii dispune suspendarea din funcție a acestuia pe o perioadă de un an. Pe perioada suspendării din funcție pentru acest motiv, judecătorului și procurorului nu i se plătesc drepturile salariale și nu îi sunt aplicabile dispozițiile referitoare la interdicțiile și incompatibilitățile prevăzute de lege. Această perioadă nu constituie vechime în funcție și în magistratură. Suspendarea din funcție încetează prin hotărâre a secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, ca urmare a prezentării magistratului la expertiza de specialitate.

(5) Dispozițiile alin. (1)—(4) se aplică în mod corespunzător auditorilor de justiție, suspendarea calității de auditor putând fi dispusă de Consiliul Științific al Institutului Național al Magistraturii. În acest caz, suspendarea se dispune până la însănătoșire, constatată prin expertiză medicală de specialitate efectuată de comisia prevăzută la alin. (2), dar nu mai mult de 2 ani de la data constatării bolii prin expertiză, caz în care îi încetează calitatea de auditor.”

117. După articolul 64 se introduce un nou articol, articolul 64¹, cu următorul cuprins:

„Art. 64¹. — În cazul în care judecătorul sau procurorul este numit în funcția de magistrat sau alte funcții judiciare la instanțe sau curți de arbitraj europene sau internaționale, raportul de muncă al acestuia se poate suspenda la cerere pe perioada respectivei numiri, prin hotărâre a secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii. Pe această perioadă, judecătorului sau procurorului nu i se plătesc drepturile salariale. Perioada respectivă constituie vechime în funcție și vechime în magistratură.”

118. La articolul 65 alineatul (1), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) condamnarea, amânarea aplicării pedepsei și renunțarea la aplicarea pedepsei, dispuse printr-o hotărâre definitivă, precum și renunțarea la urmărirea penală, confirmată de judecătorul de cameră preliminară, pentru o infracțiune prin care se aduce atingere prestigiului profesiei;”

119. La articolul 65 alineatul (1), litera f¹) se abrogă.

120. La articolul 65 alineatul (1), literele h) și i) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„h) neprezentarea, în mod nejustificat, la expertiza de specialitate, până la împlinirea duratei suspendării din funcție dispuse potrivit art. 64 alin. (4);

i) neîndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 14 alin. (2) lit. a) și e) ori a condiției privind lipsa cazierului fiscal, dacă în acest ultim caz se apreciază că nu se impune menținerea în funcție;”

121. La articolul 65 alineatul (1), după litera i) se introduce o nouă literă, litera j), cu următorul cuprins:

„j) nepromovarea examenului prevăzut la art. 26.”

122. La articolul 65, alineatul (11) se abrogă.

123. La articolul 65, alineatele (2), (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Eliberarea din funcție a judecătorilor și procurorilor se dispune prin decret al Președintelui României, la propunerea Secției pentru judecători sau, după caz, a Secției pentru procurori.

(4) Eliberarea din funcție a judecătorilor stagiați și a procurorilor stagiați se face de Secția pentru judecători sau, după caz, Secția pentru procurori.

(5) În cazul în care judecătorul sau procurorul cere eliberarea din funcție prin demisie, Secția pentru judecători sau, după caz, Secția pentru procurori poate stabili un termen de cel mult 30 de zile de la care demisia să devină efectivă, dacă prezența judecătorului sau procurorului este necesară.”

124. La articolul 65¹, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care judecătorul sau procurorul exercită calea de atac prevăzută de lege împotriva hotărârii de eliberare din funcție sau împotriva hotărârii prin care se propune eliberarea din funcție, acesta va fi suspendat din funcție până la soluționarea definitivă a cauzei de către instanța competentă.

(3) În perioada suspendării, judecătorului sau procurorului nu îi sunt aplicabile dispozițiile referitoare la interdicțiile și incompatibilitățile prevăzute la art. 5 și art. 8 și nu i se plătesc drepturile salariale. În aceeași perioadă, judecătorului sau procurorului i se plătesc contribuțiile de asigurări sociale de sănătate, după caz, potrivit legii. Dispozițiile art. 63 alin. (1) se aplică în mod corespunzător.”

125. Titlul capitolului VIII se modifică și va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL VIII

Magistrații-asistenți ai Înaltei Curți de Casație și Justiție și ai Curții Constituționale”

126. La articolul 66, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 66. — (1) Prim-magistratul-asistent, magistrații-asistenți-șefi și magistrații-asistenți se bucură de stabilitate.

(2) Magistrații-asistenți sunt numiți și promovați în funcție de Secția pentru judecători, pe bază de concurs.”

127. La articolul 66, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2)¹, cu următorul cuprins:

„(2)¹ Magistrații-asistenți ai Curții Constituționale sunt numiți și promovați în funcție de Plenul Curții Constituționale, pe bază de concurs. Comisia de examinare se numește de președintele Curții Constituționale și este formată din 5 judecători ai Curții, în cazul prim-magistratului-asistent și al magistraților-asistenți-șefi și din 3 judecători ai Curții în cazul magistraților-asistenți.”

128. La articolul 67, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Magistrații-asistenți gradul III sunt numiți, fără concurs, dintre judecătorii sau procurorii cu o vechime în aceste funcții de cel puțin 5 ani, prin susținerea unui interviu în fața Secției pentru judecători a Consiliului sau a Plenului Curții Constituționale, după caz. După o perioadă de 3 ani în această funcție, magistrații-asistenți pot fi trecuți în gradul II, iar după alți 3 ani în gradul I.

(4) Magistrații-asistenți gradul III pot fi numiți, prin concurs, și dintre avocați, notari, personal de specialitate juridică prevăzut la art. 87 alin. (1), cadre didactice universitare de specialitate juridică, precum și dintre grefieri cu studii superioare juridice de la curțile de apel, Curtea Constituțională și de la Înalta Curte de Casație și Justiție, cu o vechime de cel puțin 5 ani în aceste funcții.”

129. La articolul 67, după alineatul (4) se introduc două noi alineate, alineatele (5) și (6), cu următorul cuprins:

„(5) Persoanele care au ocupat minimum 10 ani funcția de magistrat-asistent, care nu au fost sancționate disciplinar în ultimii 3 ani, au avut numai calificativul «foarte bine» la toate evaluările și și-au încetat activitatea din motive neimputabile pot

fi numite fără concurs sau examen în funcția vacantă de magistrat-asistent, cu același grad avut la data eliberării din funcție. Nu pot fi numite în această funcție persoanele care au făcut parte din serviciile de informații sau au colaborat cu acestea. Prevederile art. 33 alin. (2)—(4) se aplică în mod corespunzător.

(6) Numirea în funcțiile de prim-magistrat-asistent și magistrat-asistent-șef se face pe o perioadă de 3 ani, cu posibilitatea reînvestirii în condițiile prezentului articol.”

130. La articolul 68 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) ia parte la ședințele Secțiilor Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție și ale Completului de 5 judecători, ca instanță disciplinară.”

131. La articolul 69, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) participă la ședințele de judecată ale secțiilor și ale Completului de 5 judecători;”

132. La articolul 70 se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Magistrații-asistenți-șefi și magistrații-asistenți care participă la ședințele Secțiilor Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție sunt desemnați de președintele instanței.”

133. După articolul 72 se introduce un nou articol, articolul 72¹, cu următorul cuprins:

„Art. 72¹. — Prim-magistratul-asistent, magistrații-asistenți-șefi, dintre care unul este director al cabinetului președintelui Curții Constituționale, și magistrații-asistenți ai Curții Constituționale își desfășoară activitatea sub conducerea președintelui Curții Constituționale și îndeplinesc, după caz, atribuțiile prevăzute prin Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările ulterioare, și prin Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale.”

134. Articolul 75 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 75. — (1) Secția pentru judecătoria a Consiliului Superior al Magistraturii are dreptul, respectiv obligația ca, la cerere sau din oficiu:

a) să apere judecătoria împotriva oricărui act de imixtiune în activitatea profesională sau în legătură cu aceasta, care le-ar putea afecta independența sau imparțialitatea, precum și împotriva oricărui act care ar crea suspiciuni cu privire la acestea;

b) să apere reputația profesională a judecătorilor;

c) să apere independența puterii judecătorești.

(2) Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii are dreptul, respectiv obligația ca, la cerere sau din oficiu:

a) să apere procurorii împotriva oricărui act de imixtiune în activitatea profesională sau în legătură cu aceasta care le-ar putea afecta imparțialitatea sau independența în dispunerea soluțiilor, în conformitate cu Legea nr. 304/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și împotriva oricărui act care ar crea suspiciuni cu privire la acestea;

b) să apere reputația profesională a procurorilor.

(3) Sesizările privind apărarea independenței autorității judecătorești în ansamblul său se soluționează, la cerere sau din oficiu, de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, cu avizul fiecărei secții.

(4) Judecătorii sau procurorii care sunt în una dintre situațiile prevăzute la alin. (1) sau (2) se pot adresa secțiilor corespunzătoare ale Consiliului Superior al Magistraturii, pentru a dispune măsurile necesare, conform legii.”

135. Articolul 76 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 76. — Judecătorii și procurorii sunt liberi să organizeze sau să adere la organizații profesionale locale, naționale sau internaționale, în scopul apărării drepturilor și intereselor lor profesionale, precum și la cele prevăzute la art. 11 alin. (3), putând face parte din organele de conducere ale acestora.”

136. La articolul 77, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Măsurile speciale de protecție, condițiile și modul de realizare a acestora se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Justiției, Consiliului Superior al Magistraturii și a Ministerului Afacerilor Interne.”

137. La articolul 77, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Măsurile concrete de protecție dispuse de organele competente pentru fiecare caz în parte se comunică de îndată, dar nu mai târziu de 48 de ore Consiliului Superior al Magistraturii.”

138. La articolul 78, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 78. — (1) Judecătorii și procurorii, inclusiv cei pensionați, beneficiază de despăgubiri acordate din fondurile bugetare ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, ale Ministerului Justiției, Ministerului Public sau, în cazul procurorilor militari, din fondurile Ministerului Apărării Naționale, în cazul în care viața, sănătatea ori bunurile le sunt afectate în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu acestea.”

139. La articolul 78, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) În cazul refuzului de acordare a despăgubirilor prevăzute la alin. (1), beneficiarul acestora se poate adresa secției de contencios administrativ a tribunalului. Acțiunea este scutită de la plata taxei judiciare de timbru.”

140. La articolul 79, după alineatul (7) se introduc două noi alineate, alineatele (8) și (9), cu următorul cuprins:

„(8) Judecătorii și procurorii în activitate sau pensionari, precum și soțul sau soția și copiii aflați în întreținerea acestora beneficiază în mod gratuit de asistență medicală, medicamente și proteze, în condițiile respectării dispozițiilor legale privind plata contribuției la asigurările sociale.

(9) Condițiile de acordare în mod gratuit a asistenței medicale, a medicamentelor și protezelor sunt stabilite prin hotărâre a Guvernului. Aceste drepturi nu au caracter salarial și nu se impozitează.”

141. La articolul 81, alineatul (3) se abrogă.

142. La articolul 82, alineatele (1)—(3), (5) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 82. — (1) Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, magistrații-asistenți de la Curtea Constituțională și personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și foștii judecători și procurori financiari și consilierii de conturi de la secția jurisdicțională care au exercitat aceste funcții la Curtea de Conturi, cu o vechime de cel puțin 25 de ani în funcția de judecător ori procuror, magistrat-asistent sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și în funcția de judecător ori procuror financiar sau consilier de conturi de la secția jurisdicțională a Curții de Conturi se pot pensiona la cerere și pot beneficia, la împlinirea vârstei de 60 de ani, de pensie de serviciu, în cuantum de 80% din baza de calcul reprezentată de indemnizația de încadrare brută lunară sau de salariul de bază brut lunar, după caz, și sporurile avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării.

(2) Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție și de la Curtea Constituțională, personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și foștii judecători și procurori financiari și consilierii de conturi de la secția jurisdicțională care au exercitat aceste funcții la Curtea de Conturi se pot pensiona la cerere, înainte de împlinirea vârstei de 60 de ani, și beneficiază de pensia prevăzută la alin. (1), dacă au o vechime de cel puțin 25 de ani numai în funcția de judecător, procuror, magistrat-asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție și de la Curtea Constituțională sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor, precum și în funcția de judecător la Curtea Constituțională, judecător ori procuror financiar sau consilier de

conturi de la secția juridictională a Curții de Conturi. La calcularea acestei vechimi se iau în considerare și perioadele în care judecătorul, procurorul, magistratul-asistent sau personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și judecătorul de la Curtea Constituțională, judecătorul, procurorul financiar și consilierul de conturi la secția juridictională a Curții de Conturi a exercitat profesia de avocat, personal de specialitate juridică în fostele arbitraje de stat, consilier juridic sau jurisconsult.

(3) De pensia de serviciu prevăzută la alin. (1) beneficiază, la cerere, înainte de împlinirea vârstei de 60 de ani, și judecătorii, procurorii și magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție și judecătorii și magistrații-asistenți de la Curtea Constituțională cu o vechime între 20 și 25 de ani numai în aceste funcții, în acest caz cuantumul pensiei fiind micșorat cu 1% din baza de calcul prevăzută la alin. (1), pentru fiecare an care lipsește din vechimea integrală în aceste funcții.

(5) Persoanele care îndeplinesc condițiile de vechime prevăzute la alin. (1) și (3) în funcția de judecător, procuror, magistrat-asistent sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor, precum și în funcția de judecător ori procuror financiar, notar de stat sau consilier de conturi de la secția juridictională a Curții de Conturi se pot pensiona și pot beneficia, la împlinirea vârstei de 60 de ani, de pensie de serviciu, chiar dacă la data pensionării au o altă ocupație. În acest caz, pensia se stabilește dintr-o bază de calcul egală cu indemnizația de încadrare brută lunară pe care o are un judecător sau procuror în activitate, în condiții identice de funcție, vechime și grad al instanței sau parchetului, și sporurile, în procent, avute la data eliberării din funcție ori, după caz, cu salariul de bază brut lunar și sporurile avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării. De această pensie de serviciu pot beneficia numai persoanele care au fost eliberate din funcție din motive neimputabile.

(6) Judecătorii și procurorii și magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție și de la Curtea Constituțională au dreptul la pensie de boală profesională și de invaliditate în cuantum de 80% din pensia de serviciu.”

143. La articolul 83, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 83. — (1) Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, precum și personalul de specialitate juridică prevăzut la art. 87 alin. (1) pot fi menținuți în funcție după împlinirea vârstei de pensionare prevăzute de lege, până la vârsta de 70 de ani. Până la vârsta de 65 de ani, magistratul poate opta să rămână în funcție, însă după împlinirea acestei vârste, pentru menținerea în activitate este necesar avizul anual al Secției pentru judecători sau, după caz, al Secției pentru procurori.

(3) Reîncadrarea în funcția de judecător, procuror ori magistrat-asistent se face fără concurs de către secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, la instanțele sau, după caz, la parchetele de pe lângă acestea, în cadrul cărora aveau dreptul să funcționeze până la data pensionării și care nu pot funcționa normal din cauza lipsei de personal. În acest caz, numirea în funcția de magistrat-asistent se face de Consiliul Superior al Magistraturii, iar numirea în funcția de judecător sau procuror se face de Președintele României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii. Pot fi reîncadrați în funcție, în condițiile prezentului alineat, foștii judecători, procurori sau magistrați-asistenți care au fost eliberați din funcție prin pensionare potrivit prezentei legi și cu privire la care nu s-a stabilit sancțiunea disciplinară a excluderii din magistratură, în condițiile Legii nr. 317/2004, republicată, cu modificările ulterioare. Pe perioada reîncadrării, cuantumul pensiei se reduce cu 85%.”

144. La articolul 83², alineatele (1) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 83². — (1) Nu beneficiază de pensia de serviciu prevăzută la art. 82 și 83¹ și de indemnizația prevăzută la art. 81 judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți și personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor care, chiar ulterior eliberării din funcție, au fost condamnați definitiv ori s-a dispus amânarea aplicării pedepsei pentru o infracțiune de corupție, o infracțiune asimilată infracțiunilor de corupție sau o infracțiune în legătură cu acestea, precum și una din infracțiunile cuprinse în titlul IV din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, «Infracțiuni contra înfăptuirii justiției» săvârșite înainte de eliberarea din funcție. Aceste persoane beneficiază de pensie în sistemul public, în condițiile legii.

(4) Hotărârea de condamnare sau prin care s-a dispus amânarea aplicării pedepsei, rămasă definitivă, se comunică de către instanța de executare Consiliului Superior al Magistraturii. Secția pentru judecători sau, după caz, Secția pentru procurori va informa Casa Națională de Pensii Publice cu privire la apariția uneia dintre situațiile prevăzute de prezentul articol care are ca efect acordarea, suspendarea, încetarea sau reluarea plății pensiei de serviciu ori, după caz, suspendarea sau reluarea procedurii de soluționare a cererii de acordare a pensiei de serviciu. Informarea Secției pentru judecători sau, după caz, a Secției pentru procurori cuprinde elementele necesare pentru aplicarea măsurii respective de către casele teritoriale de pensii, inclusiv datele de identificare a persoanei, temeiul de drept al măsurii, precum și data de la care se aplică.”

145. După articolul 83² se introduce un nou articol, articolul 83³, cu următorul cuprins:

„Art. 83³. — Nu beneficiază de pensia de serviciu prevăzută la art. 82 și 83¹ și de indemnizația prevăzută la art. 81 judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți și personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor cu privire la care s-a stabilit sancțiunea disciplinară a excluderii din magistratură, în condițiile Legii nr. 317/2004, republicată, cu modificările ulterioare. Aceste persoane beneficiază de pensie în sistemul public, în condițiile legii.”

146. Articolul 84 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 84. — (1) Soțul supraviețuitor al judecătorului sau procurorului are dreptul, la împlinirea vârstei de 60 de ani, la pensia de urmaș în condițiile prevăzute de Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, calculată din pensia de serviciu aflată în plată sau la care ar fi avut dreptul la data decesului susținătorul, actualizată, după caz.

(2) Copiii minori ai judecătorului sau procurorului decedat, precum și copiii majori până la terminarea studiilor, dar nu mai mult de 26 de ani au dreptul la pensia de urmaș, calculată din pensia de serviciu aflată în plată sau la care ar fi avut dreptul la data decesului susținătorul decedat, actualizată, după caz, în condițiile Legii nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, și în procentele prevăzute de această lege, în funcție de numărul de urmași.

(3) În cazul în care la data decesului procurorul sau judecătorul nu îndeplinește condițiile de acordare a pensiei de serviciu, copiii minori, precum și copiii majori până la terminarea studiilor, dar nu mai mult de 26 de ani au dreptul la o pensie de urmaș în cuantum de 75% din indemnizația de încadrare brută lunară avută de susținătorul decedat în ultima lună de activitate, în condițiile prevăzute de Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare.”

147. La articolul 85, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 85. — (1) Partea din pensia de serviciu care depășește nivelul pensiei din sistemul public, pensia prevăzută la art. 82 alin. (2), art. 83¹ și art. 84 alin. (3), precum și pensia de serviciu acordată celor care nu îndeplinesc condiția de limită de vârstă

prevăzută de Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, se suportă din bugetul de stat.”

148. După articolul 85 se introduce un nou articol, articolul 85¹, cu următorul cuprins:

„Art. 85¹. — Dispozițiile art. 82—85 se aplică în mod corespunzător și judecătorilor Curții Constituționale. Perioada în care persoana a îndeplinit funcția de judecător la Curtea Constituțională constituie vechime în funcția de judecător.”

149. Articolul 86 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 86. — (1) Constituie vechime în magistratură, aplicabilă și persoanelor prevăzute la art. 82 alin. (1) și (2), perioada în care judecătorul, procurorul, personalul de specialitate juridică prevăzut la art. 87 alin. (1) sau magistratul-asistent a îndeplinit funcțiile de judecător, procuror, judecător la Curtea Constituțională, judecător financiar, procuror financiar, consilier de conturi în secția jurisdicțională a Curții de Conturi, auditor de justiție, personal de specialitate juridică prevăzut la art. 87 alin. (1), magistrat-asistent, grefier cu studii superioare juridice, avocat, notar, asistent judiciar, consilier juridic, personal de specialitate juridică în aparatul Parlamentului, Administrației Prezidențiale, Guvernului, Curții Constituționale, Avocatului Poporului, Curții de Conturi sau al Consiliului Legislativ, cadru didactic din învățământul juridic superior acreditat.

(2) Constituie vechime, în sensul prezentei legi, perioada în care o persoană a exercitat funcția de notar de stat, această vechime aplicându-se persoanelor prevăzute la art. 82 alin. (1)—(5), precum și foștilor notari de stat, chiar dacă la data pensionării au altă ocupație.”

150. Articolul 95 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 95. — (1) Judecătorii și procurorii pot fi percheziționați, reținuți sau arestați numai cu încuviințarea Secției pentru judecători sau, după caz, a Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) În caz de infracțiune flagrantă, judecătorii și procurorii pot fi reținuți și supuși percheziției potrivit legii, Secția pentru judecători sau, după caz, Secția pentru procurori fiind informată de îndată de organul care a dispus reținerea sau percheziția.”

151. Articolul 96 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 96. — (1) Statul răspunde patrimonial pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare.

(2) Răspunderea statului este stabilită în condițiile legii și nu înlătură răspunderea judecătorilor și procurorilor care, chiar dacă nu mai sunt în funcție, și-au exercitat funcția cu rea-credință sau gravă neglijență, conform definiției acestora de la art. 99¹.

(3) Există eroare judiciară atunci când:

a) s-a dispus în cadrul procesului efectuarea de acte procesuale cu încălcarea evidentă a dispozițiilor legale de drept material și procesual, prin care au fost încălcate grav drepturile, libertățile și interesele legitime ale persoanei, producându-se o vătămare care nu a putut fi remediată printr-o cale de atac ordinară sau extraordinară;

b) s-a pronunțat o hotărâre judecătorească definitivă în mod evident contrar legii sau situației de fapt care rezultă din probele administrate în cauză, prin care au fost afectate grav drepturile, libertățile și interesele legitime ale persoanei, vătămare care nu a putut fi remediată printr-o cale de atac ordinară sau extraordinară.

(4) Prin Codul de procedură civilă și Codul de procedură penală, precum și prin alte legi speciale pot fi reglementate ipoteze specifice în care există eroare judiciară.

(5) Pentru repararea prejudiciului, persoana vătămată se poate îndrepta cu acțiune numai împotriva statului, reprezentat prin Ministerul Finanțelor Publice. Competența soluționării acțiunii civile revine tribunalului în a cărui circumscripție domiciliază reclamantul.

(6) Plata de către stat a sumelor datorate cu titlu de despăgubire se efectuează în termen de maximum un an de la data comunicării hotărârii judecătorești definitive.

(7) În termen de două luni de la comunicarea hotărârii definitive pronunțate în acțiunea prevăzută la alin. (6), Ministerul Finanțelor Publice va sesiza Inspekția Judiciară pentru a verifica dacă eroarea judiciară a fost cauzată de judecător sau procuror ca urmare a exercitării funcției cu rea-credință sau gravă neglijență, potrivit procedurii prevăzute la art. 74¹ din Legea nr. 317/2004, republicată, cu modificările ulterioare.

(8) Statul, prin Ministerul Finanțelor Publice, va exercita acțiunea în regres împotriva judecătorului sau procurorului dacă, în urma raportului consultativ al Inspekției Judiciare prevăzut la alin. (7) și al propriei evaluări, apreciază că eroarea judiciară a fost cauzată ca urmare a exercitării de judecător sau procuror a funcției cu rea-credință sau gravă neglijență. Termenul de exercitare a acțiunii în regres este de 6 luni de la data comunicării raportului Inspekției Judiciare.

(9) Competența de soluționare a acțiunii în regres revine, în primă instanță, secției civile a curții de apel de la domiciliul pârâtului. În cazul în care judecătorul sau procurorul împotriva căruia se exercită acțiunea în regres își exercită atribuțiile în cadrul acestei curți sau la parchetul de pe lângă aceasta, acțiunea în regres va fi soluționată de o curte de apel învecinată, la alegerea reclamantului.

(10) Împotriva hotărârii pronunțate potrivit alin. (9) se poate exercita calea de atac a recursului la secția corespunzătoare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(11) Consiliul Superior al Magistraturii va stabili, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, condiții, termene și proceduri pentru asigurarea profesională obligatorie a judecătorilor și procurorilor. Asigurarea va fi acoperită integral de către judecător sau procuror, iar lipsa acesteia nu poate să întârzie, să diminueze sau să înlăture răspunderea civilă a judecătorului sau procurorului pentru eroarea judiciară cauzată de exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență.”

152. La articolul 99, literele j), n), o), r) și t) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„j) nerespectarea secretului deliberării sau a confidențialității lucrărilor care au acest caracter, precum și a altor informații de aceeași natură de care a luat cunoștință în exercitarea funcției, cu excepția celor de interes public, în condițiile legii, dacă fapta nu constituie infracțiune;

n) folosirea funcției deținute pentru a obține un tratament favorabil din partea autorităților sau intervențiile pentru soluționarea unor cereri, pretinderea ori acceptarea rezolvării intereselor personale sau ale membrilor familiei ori ale altor persoane, altfel decât în limita cadrului legal reglementat pentru toți cetățenii, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni;

o) nerespectarea dispozițiilor privind distribuirea aleatorie a cauzelor;

r) neredactarea sau nesemnarea hotărârilor judecătorești sau a actelor judiciare ale procurorului, din motive imputabile, în termenele prevăzute de lege;

t) exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni. Sancțiunea disciplinară nu înlătură răspunderea penală.”

153. La articolul 100, literele b) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) diminuarea indemnizației de încadrare lunare brute cu până la 25% pe o perioadă de până la un an;

c) mutarea disciplinară pentru o perioadă efectivă de la un an la 3 ani la o altă instanță sau la un alt parchet, chiar de grad imediat inferior.”

154. **La articolul 100, după litera d) se introduce o nouă literă, litera d¹), cu următorul cuprins:**

„d¹) retrogradarea în grad profesional;”.

155. **La articolul 100 se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:**

„(2) Prin derogare de la dispozițiile legilor speciale care reglementează răspunderea disciplinară, sancțiunile disciplinare care pot fi aplicate pentru abaterile disciplinare prevăzute la art. 99 lit. b), d) și t) teza întâi nu pot consta în cele prevăzute la art. 100 lit. a)—d).”

156. **După articolul 105 se introduce un nou articol, articolul 105¹, cu următorul cuprins:**

„Art. 105¹. — În sensul prezentei legi, se consideră eliberați din funcție din motive neimputabile judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți și personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, care au fost eliberați din funcție pentru unul dintre motivele prevăzute la art. 65 alin. (1) lit. a)—c) și cu privire la care nu s-a stabilit sancțiunea disciplinară a excluderii din magistratură în condițiile Legii nr. 317/2004, republicată, cu modificările ulterioare.”

157. **După articolul 107 se introduc șase noi articole, articolele 108—113, cu următorul cuprins:**

„Art. 108. — Dispozițiile prezentei legi sunt de imediată aplicare. Termenele de opțiune prevăzute de prezenta lege încep să curgă de la data intrării sale în vigoare.

Art. 109. — (1) Prevederile prezentei legi nu se aplică procedurilor de ocupare a posturilor de conducere sau de execuție, inclusiv prin promovare, și nici procedurilor de evaluare profesională în curs de desfășurare la data intrării sale în vigoare.

(2) Judecătorii și procurorii cu funcții de conducere care sunt în cursul exercitării celui de-al doilea mandat sau care au ocupat o funcție de conducere pe parcursul a două mandate până la data intrării în vigoare a prezentei legi nu pot candida pentru un nou mandat, pentru aceeași funcție de conducere, conform prezentei legi.

Art. 110. — Judecătorii și procurorii care au dobândit un grad profesional superior ca urmare a concursului de promovare până la data intrării în vigoare a prezentei legi pot fi transferați la instanțele și parchetele superioare.

Art. 111. — Hotărârea Guvernului prevăzută la art. 78 alin. (2) se adoptă în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi. În cazul nerespectării acestui termen, sunt aplicabile, în mod corespunzător, dispozițiile art. 78 alin. (3) din prezenta lege.

Art. 112. — Dispozițiile prevăzute la art. 16 alin. (3), art. 19, art. 26 și art. 28 din prezenta lege intră în vigoare începând cu anul școlar 2019—2020.

Art. 113. — La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă dispozițiile art. 2 din Legea nr. 124/2000 privind structura și personalul Curții Constituționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 331 din 17 iulie 2000, cu modificările ulterioare.”

Art. II. — Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

FLORIN IORDACHE

București, 12 octombrie 2018.

Nr. 242.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

IULIAN-CLAUDIU MANDA

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea
și completarea Legii nr. 303/2004
privind statutul judecătorilor și procurorilor**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (3) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 12 octombrie 2018.

Nr. 846.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN

privind modificarea și completarea Ordinului ministrului transporturilor nr. 139/2014 pentru publicarea unor instrucțiuni și linii directoare necesare punerii în aplicare a anexei VI la MARPOL, adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MEPC.182(59) și Rezoluția MEPC.184(59)

Văzând Referatul Direcției transport naval nr. 33.630/1.693 din 6.09.2018 privind modificarea și completarea Ordinului ministrului transporturilor nr. 139/2014 pentru publicarea unor instrucțiuni și linii directoare necesare punerii în aplicare a anexei VI la MARPOL, adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MEPC.182(59) și Rezoluția MEPC.184(59),

ținând seama de faptul că au fost adoptate noi linii directoare care le înlocuiesc pe cele publicate în anexa nr. 2 la Ordinul ministrului transporturilor nr. 139/2014, iar la nivelul Uniunii Europene aplicarea acestora este reglementată prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/773 al Comisiei din 15 mai 2018 privind cerințele de proiectare, de construcție și de performanță, precum și standardele de încercare pentru echipamentele maritime și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/306,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul ministrului transporturilor nr. 139/2014 pentru publicarea unor instrucțiuni și linii directoare necesare punerii în aplicare a anexei VI la MARPOL, adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MEPC.182(59) și Rezoluția MEPC.184(59), publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 153 din 3 martie 2014, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Titlul ordinului se modifică și va avea următorul cuprins:

„ORDIN

**pentru publicarea unor instrucțiuni și linii directoare
necesare punerii în aplicare a anexei VI la MARPOL,
adoptate de Organizația Maritimă Internațională
prin Rezoluția MEPC.182(59), Rezoluția MEPC.184(59)
și Rezoluția MEPC.259(68)”**

**2. La articolul 1, după litera b) se introduce o nouă literă,
litera c), cu următorul cuprins:**

„c) Rezoluția MEPC.259(68) din 15 mai 2015 — Liniile directoare din 2015 pentru instalațiile de epurare a gazelor arse evacuate, prevăzută în anexa nr. 3.”

**3. După articolul 1 se introduce un nou articol,
articolul 11, cu următorul cuprins:**

„Art. 11. — Prevederile rezoluțiilor menționate la art. 1 lit. b) și c) se vor aplica respectând cerințele Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/773 al Comisiei din 15 mai 2018 privind cerințele de proiectare, de construcție și de performanță, precum și standardele de încercare pentru echipamentele maritime și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/306, așa cum sunt precizate la pct. 2 poz. MED/2.10 din anexa acestuia.”

4. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezentul ordin.”

**5. După anexa nr. 2 se introduce o nouă anexă, anexa nr. 3,
al cărei cuprins este prevăzut în anexa care face parte
integrantă din prezentul ordin.**

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor,

Lucian Șova

București, 26 septembrie 2018.

Nr. 1.485.

**REZOLUȚIA MEPC.259(68)
adoptată la 15 mai 2015****Liniile directoare din 2015 pentru instalațiile de epurare a gazelor arse evacuate**

Comitetul pentru protecția mediului marin, amintind articolul 38(a) al Convenției privind crearea Organizației Maritime Internaționale referitor la funcțiile Comitetului pentru protecția mediului marin (*Comitetul*) conferite acestuia prin convențiile internaționale pentru prevenirea și controlul poluării marine cauzate de nave,

amintind, de asemenea, că la cea de-a cincizeci și opta sesiune a sa, Comitetul a adoptat, prin Rezoluția MEPC.176(58), anexa VI revizuită la MARPOL care întărește semnificativ limitele de emisii de oxizi de sulf (SO_x),

amintind în continuare că, la cea de-a cincizeci și noua sesiune a sa, Comitetul a adoptat, prin Rezoluția MEPC.184(59), Liniile directoare din 2009 pentru instalațiile de epurare a gazelor arse evacuate (denumite în continuare „Liniile directoare EGCS din 2009”),

luând notă de faptul că anexa VI revizuită la MARPOL a intrat în vigoare la 1 iulie 2010,

luând notă, de asemenea, de faptul că regula 4 din anexa VI la MARPOL permite utilizarea unor metode alternative de conformitate cel puțin la fel de eficiente, din punctul de vedere al reducerii emisiilor, ca acelea prevăzute în anexa VI la MARPOL, inclusiv oricare dintre standardele specificate în regula 14, luând în considerare liniile directoare elaborate de către Organizație, recunoscând necesitatea actualizării în consecință a Liniilor directoare EGCS din 2009,

luând în considerare, la cea de-a șaiszeci și opta sesiune a sa, proiectul de amendamente la Liniile directoare EGCS din 2009, care a fost elaborat de Subcomitetul pentru prevenirea poluării și intervenția în caz de poluare, la cea de-a doua sesiune a sa,

1. adoptă Liniile directoare din 2015 pentru instalațiile de epurare a gazelor arse evacuate, al căror text este prezentat în anexa la prezenta rezoluție;

2. invită administrațiile să țină cont de prezentele linii directoare atunci când autorizează utilizarea unei instalații de epurare a gazelor arse evacuate în conformitate cu regula 4 din anexa VI la MARPOL;

3. solicită părților la anexa VI la MARPOL și altor guverne membre să aducă prezentele linii directoare în atenția proprietarilor de nave, operatorilor de nave, constructorilor de

nave, producătorilor de motoare diesel navale și a oricăror altor grupuri interesate;

4. invită administrațiile să asigure colectarea datelor descrise în apendicele 3 al prezentelor linii directoare;

5. este de acord să țină prezentele linii directoare sub observație în lumina experienței acumulate cu implementarea lor; și

6. înlocuiește liniile directoare EGCS din 2009 adoptate prin rezoluția MEPC.184(59).

Liniile directoare din 2015 pentru instalațiile de epurare a gazelor arse evacuate**1 Introducere**

1.1 Regula 14 din anexa VI prevede ca navele să utilizeze combustibil lichid cu un conținut de sulf ce nu depășește limitele stipulate în regula 14.1 sau 14.4. Regula 4 permite, sub rezerva aprobării Administrației, utilizarea unor metode alternative de conformitate cel puțin la fel de eficiente, din punctul de vedere al reducerii emisiilor, ca acelea prevăzute în anexă, inclusiv oricare dintre standardele specificate în regula 14. Administrația unei părți ar trebui să țină cont de orice linii directoare relevante, elaborate de Organizație, referitoare la metodele alternative prevăzute în regula 4.

1.2 Similar cu o instalație de reducere a emisiilor de NO_x , o unitate de epurare a gazelor arse evacuate (EGC) poate fi aprobată sub rezerva ca parametrii și emisiile să fie verificate/verificate periodic sau instalația să poată fi echipată cu un sistem de monitorizare continuă a emisiilor. Prezentele linii directoare au fost elaborate pentru a fi obiective și axate pe performanță. În plus, utilizarea raportului de SO_2 (ppm)/ CO_2 (%) va simplifica monitorizarea emisiilor de SO_x și va facilita aprobarea unei unități EGC. A se vedea apendicele 2, unde sunt explicate motivele utilizării raportului SO_2 (ppm)/ CO_2 (%) ca bază pentru sistemul de monitorizare.

1.3 Conformitatea ar trebui să fie demonstrată pe baza valorilor raportului SO_2 (ppm)/ CO_2 (% v/v).

Tabelul 1: Limitele conținutului de sulf din combustibilul lichid, specificate în regulile 14.1 și 14.4 și valorile corespunzătoare ale emisiilor

Conținutul de sulf din combustibilul lichid (% m/m)	Raportul emisiilor SO_2 (ppm)/ CO_2 (% v/v)
4,50	195,0
3,50	151,7
1,50	65,0
1,00	43,3
0,50	21,7
0,10	4,3

NOTĂ:

Utilizarea rapoartelor limitelor emisiilor este aplicabilă numai atunci când se utilizează combustibil lichid distilat sau rezidual derivat din petrol. A se vedea apendicele 2 pentru aplicarea metodei raportului (SO_2/CO_2).

1.4 Prezentele linii directoare au caracter de recomandare; totuși, administrațiile sunt invitate ca la implementarea cerințelor relevante ale regulii 4 din anexa VI la MARPOL să se bazeze pe aceste linii directoare.

2 Generalități

2.1 Scop

2.1.1 Scopul prezentelor linii directoare este de a specifica cerințele aplicabile pentru încercarea, inspecția, certificarea și verificarea instalațiilor EGC în conformitate cu regula 4 din anexa VI la MARPOL pentru a se asigura că acestea oferă un grad de eficacitate echivalent cu cerințele regulilor 14.1 și 14.4 din anexa VI la MARPOL.

2.1.2 Prezentele linii directoare permit două scheme: schema A (certificarea instalației prin verificări de parametri și de emisii) și schema B (monitorizarea continuă a emisiilor prin verificări de parametri).

2.1.3 Navele care trebuie să utilizeze în parte sau în totalitate o instalație de epurare a gazelor arse evacuate pentru a îndeplini cerințele regulilor 14.1 și/sau 14.4 din anexa VI la MARPOL ar trebui să dispună de un plan de conformitate privind emisiile de SO_x (SECP), aprobat.

2.2 Aplicare

2.2.1 Prezentele linii directoare se aplică oricărei instalații EGC care echipează mașinile cu combustie de combustibil lichid, cu excepția incineratoarelor de bord, instalate la bordul unei nave.

2.3 Definiții și documente necesare

<i>Unitate de combustie cu combustibil lichid</i>	Orice motor, caldarină, turbină cu gaz sau altă unitate de combustie cu combustibil lichid, cu excepția incineratoarelor de bord
<i>EGC</i>	Epurare a gazelor arse evacuate
<i>SO_x</i>	Oxizi de sulf
<i>SO₂</i>	Bioxid de sulf
<i>CO₂</i>	Bioxid de carbon
<i>UTC</i>	Timp universal coordonat
<i>Valoare certificată</i>	Raportul SO ₂ /CO ₂ specificat de către producător, pentru care este certificată instalația EGC că îl respectă, atunci când funcționează în mod continuu, dacă conținutul de sulf din combustibilul lichid nu depășește conținutul maxim specificat de către producător.
<i>In situ</i>	Prelevarea de eșantioane efectuată direct din fluxul de gaze arse evacuate
<i>MCR</i>	Puterea maximă continuă
<i>Gama de încărcare</i>	Puterea nominală maximă a motorului diesel sau rata de vaporizare maximă a caldarinei
<i>SECP</i>	Plan de conformitate privind emisiile de SO _x
<i>SECC</i>	Certificat de conformitate privind emisiile de SO _x
<i>ETM-A</i>	Instalația EGC — Manual tehnic pentru schema A
<i>ETM-B</i>	Instalația EGC — Manual tehnic pentru schema B
<i>OMM</i>	Manual de monitorizare la bord
<i>Registrul EGC</i>	Registrul în care sunt înregistrați parametrii de exploatare a unității EGC în funcționare, setările componentelor sale, fișe de întreținere și revizie, după caz.

Document	Schema A	Schema B
SECP	X	X
SECC	X	
ETM schema A	X	
ETM schema B		X
OMM	X	X
Registru EGC sau dispozitiv de înregistrare electronică	X	X

3 Notă referitoare la siguranță

3.1 O atenție deosebită trebuie să fie acordată aspectelor legate de siguranță, referitoare la manipularea și apropierea de gazele arse evacuate, echipamentele de măsurare și depozitarea și utilizarea recipientelor sub presiune pentru gazele de calibrare și gazele pure. Locațiile de prelevare a eșantioanelor și platformele de acces permanente ar trebui să fie dispuse astfel încât această monitorizare să poată fi efectuată în condiții de siguranță. La alegerea locului de

amplasare a orificiului de evacuare a apei uzate utilizate în instalația EGC ar trebui să se țină seama în mod corespunzător de amplasarea prizei de apă de mare a navei. În toate condițiile de exploatare pH-ul ar trebui să fie menținut la un nivel care să evite deteriorarea sistemului antivegetativ, a elicei, a cârmei și a altor elemente ale navei care ar putea fi vulnerabile la evacuările acide, care pot provoca o coroziune accelerată a componentelor metalice esențiale.

4 Schema A — Aprobarea, inspecțiile și certificarea instalațiilor de epurare a gazelor arse evacuate prin verificări de parametri și de emisii

4.1 Aprobarea instalațiilor EGC

4.1.1 Generalități

Opțiunile din cadrul schemei A din prezentele linii directoare includ următoarele:

- a) aprobarea unității;
- b) unități produse în serie; și
- c) aprobarea unei serii de unități.

4.1.2 Aprobarea unității

4.1.2.1 O unitate EGC ar trebui să fie certificată ca fiind capabilă să respecte valoarea-limită (valoarea certificată) specificată de către producător (de exemplu, nivelul emisiei pe care instalația este capabilă să îl mențină în permanență), cu combustibili lichizi care respectă conținutul în sulf, în % m/m, maximum specificat de către producător și pentru seria de parametri de exploatare enumerați la paragraful 4.2.2.1.2 pentru care aceasta urmează să fie aprobată. Valoarea certificată ar trebui cel puțin să fie potrivită pentru operațiunile navei în conformitate cu cerințele prevăzute la regulile 14.1 și/sau 14.4 din anexa VI la MARPOL.

4.1.2.2 Dacă unitatea de epurare nu poate să fie pusă la încercare cu un combustibil lichid care respectă conținutul de sulf, în % m/m, maximum specificat de producător, pot fi utilizați doi combustibili lichizi având un conținut mai mic de sulf în % m/m. Cei doi combustibili selectați ar trebui să aibă o diferență de conținut în sulf, în % m/m, suficientă pentru a demonstra comportamentul în operare al unității EGC și pentru a demonstra că valoarea certificată ar putea fi respectată dacă instalația ar fi fost exploatată cu un combustibil lichid care respectă conținutul de sulf, în % m/m, maximum specificat de producător. În astfel de cazuri, ar trebui să fie efectuate cel puțin două încercări în conformitate cu secțiunea 4.3. Nu este necesar ca aceste încercări să fie succesive și ar putea fi efectuate pe două unități EGC diferite, dar identice.

4.1.2.3 Ar trebui să se indice debitul masic maxim și, dacă este cazul, cel minim al gazelor arse evacuate ale unității. Producătorul echipamentului ar trebui să demonstreze efectul pe care l-ar putea avea o variație a altor parametri definiți în paragraful 4.2.2.1.2. Efectul variației acestor factori ar trebui să fie determinat prin încercări sau prin orice alte mijloace potrivite. O variație a acestor factori sau combinație de variații ale acestor factori nu ar trebui în niciun fel să dea naștere la o valoare a emisiilor unității EGC care să depășească valoarea certificată.

4.1.2.4 Datele obținute conform prezentei secțiuni, împreună cu ETM-A, ar trebui să fie supuse spre aprobare Administrației.

4.1.3 Unități produse în serie

În cazul unităților EGC în esență similare, având același debit masic ca și unitățile certificate în temeiul secțiunii 4.1.2, și pentru a evita încercarea fiecărei unități EGC, producătorul de echipamente poate solicita Administrației să accepte un acord privind conformitatea producției. Certificarea fiecărei unități EGC în virtutea acestui acord ar trebui să facă obiectul unor astfel de inspecții pe care Administrația le poate considera necesare pentru a se asigura că fiecare unitate EGC are o valoare a emisiilor ce nu depășește valoarea certificată atunci când aceasta este exploatată în conformitate cu parametrii stabiliți în paragraful 4.2.2.1.2.

4.1.4 Aprobarea unei game de unități

4.1.4.1 În cazul unităților EGC de concepție identică, dar neavând același debit masic maxim al gazelor arse evacuate, Administrația poate accepta, în loc de încercarea tuturor unităților EGC cu debite diferite, conform dispozițiilor secțiunii 4.1.2, încercarea instalațiilor EGC având trei debite diferite,

cu condiția ca cele trei încercări să fie efectuate pe instalațiile care au debitul cel mai mare, cel mai mic și intermediar din gama în cauză.

4.1.4.2 În cazul în care există diferențe semnificative în proiectarea unităților EGC de debite diferite, această procedură nu ar trebui aplicată, în afară de cazul în care se poate demonstra, spre satisfacția Administrației, că, în practică, acele diferențe nu afectează în mod apreciabil performanța diferitelor tipuri de unități EGC.

4.1.4.3 Pentru unitățile EGC de debite diferite, ar trebui să se descrie în detaliu sensibilitatea lor la tipul mașinii cu combustie pe care acestea sunt montate atunci când acesta variază, precum și la variațiile parametrilor enumerați în paragraful 4.2.2.1.2. Acest lucru ar trebui să fie demonstrat cu ajutorul încercărilor sau al altor date corespunzătoare.

4.1.4.4 Ar trebui să se descrie în detaliu efectul pe care modificările în debitul unităților EGC îl au asupra caracteristicilor apei de spălare.

4.1.4.5 Toate datele justificative obținute în conformitate cu prezenta secțiune, împreună cu ETM-A pentru fiecare unitate de un anumit debit, ar trebui să fie supuse spre aprobare Administrației.

4.2 Inspecții și certificare

4.2.1 Proceduri pentru certificarea unei unități EGC

4.2.1.1 În scopul îndeplinirii cerințelor secțiunii 4.1, fiecare instalație EGC ar trebui, fie înainte, fie după instalarea acesteia la bordul navei, să fie certificată că respectă valoarea certificată specificată de către producător (de exemplu, nivelul emisiei pe care instalația este capabilă să îl mențină continuu) în condițiile de exploatare și ținând cont de restricțiile indicate în manualul tehnic al unității EGC (ETM-A) aprobat de către Administrație.

4.2.1.2 Valoarea certificată a emisiilor ar trebui să fie determinată în conformitate cu dispozițiile prezentelor linii directoare.

4.2.1.3 Administrația ar trebui să emită un SECC pentru fiecare unitate EGC care satisface cerințele paragrafului 4.2.1.1. Modelul de SECC se găsește în appendicele 1.

4.2.1.4 Solicitarea de obținere a unui SECC ar trebui făcută de producătorul instalației EGC, de proprietarul navei sau de o altă parte.

4.2.1.5 Administrația poate emite un SECC pentru toate unitățile EGC subsecvente, având același proiect și aceeași putere ca și cea care a fost certificată în conformitate cu paragraful 4.2.1.1, fără a fi nevoie de a le supune la încercare în conformitate cu paragraful 4.2.1.1, sub rezerva dispozițiilor de la secțiunea 4.1.3 din prezentele linii directoare.

4.2.1.6 Unitățile EGC având același proiect ca al celei care a fost certificată în conformitate cu paragraful 4.2.1.1, dar de puteri diferite, pot fi acceptate de către Administrație sub rezerva secțiunii 4.1.4 din prezentele linii directoare.

4.2.1.7 Administrația ar trebui să acorde o atenție specială unităților EGC care tratează doar o parte din fluxul de gaze arse evacuate provenind de la conducta de evacuare în care sunt instalate, pentru a se asigura că, în toate condițiile de exploatare definite, valoarea totală a emisiilor de gaze arse evacuate în aval de instalație nu depășește valoarea certificată.

4.2.2 Manualul tehnic al instalației EGC — „Schema A” (ETM-A)

4.2.2.1 Fiecare unitate EGC ar trebui să fie însoțită de către un ETM-A furnizat de producător. Acest ETM-A ar trebui să conțină, cel puțin, următoarele informații:

.1 identificarea unității (producător, model/tip, număr serie și alte detalii necesare), inclusiv o descriere a unității și a oricăror sisteme auxiliare necesare;

.2 limitele de exploatare sau gama de valori de funcționare pentru care unitatea este certificată. Acestea ar trebui să includă cel puțin următoarele:

- .1 debitul masic maxim și, dacă este cazul, debitul masic minim al gazelor arse evacuate;
- .2 puterea, tipul și alți parametri relevanți ai unității de combustie cu combustibil lichid pentru care instalația EGC urmează să fie montată. În cazul caldarinelor ar trebui, de asemenea, indicat raportul maxim aer/combustibil pentru o încărcare de 100%. În cazul motoarelor diesel, ar trebui să se indice dacă motorul este în 2 sau în 4 timpi;
- .3 valorile maxime și minime ale debitului apei de spălare și ale presiunii de alimentare, precum și alcalinitatea minimă a apei la intrare (ISO 9963-1-2);
- .4 gama temperaturilor de intrare ale gazelor arse evacuate și temperaturile maxime și minime la ieșirea gazelor arse evacuate, când unitatea EGC este în funcțiune;
- .5 gama presiunii diferențiale a gazelor arse evacuate și presiunea maximă de intrare a gazelor arse evacuate, când unitatea de combustie cu combustibil lichid funcționează la MRC sau la 80% din puterea sa nominală, după caz;
- .6 nivelurile de salinitate sau elementele apei dulci necesare pentru aportul de neutralizanți adecvați; și
- .7 alți factori în legătură cu proiectarea și funcționarea unității EGC care contribuie la obținerea unei valori maxime a emisiilor ce nu depășește valoarea certificată;

.3 orice cerințe sau restricții aplicabile la unitatea EGC sau la echipamentul conex care sunt necesare pentru ca emisiile maxime ale instalației să nu depășească valoarea certificată;

.4 întreținerea, reviziile sau reglările necesare pentru ca unitatea EGC să poată continua să respecte o valoare maximă a emisiilor ce nu depășește valoarea certificată. Întreținerea, revizia și reglările ar trebui să fie înregistrate în Registrul EGC;

.5 măsurile corective în cazul în care se depășește raportul SO_2/CO_2 maxim admisibil aplicabil sau criteriile aplicabile la evacuarea apei de spălare;

.6 procedura de verificare care urmează să fie utilizată la inspecția unității EGC pentru a se asigura că performanța sa este menținută și că este utilizată în modul stabilit (a se vedea secțiunea 4.4);

.7 variația, pe întreaga gamă de funcționare, a caracteristicilor apei de spălare;

.8 cerințele de proiectare a circuitului apei de spălare; și

.9 certificatul de conformitate privind emisiile de SO_x (SECC).

4.2.2.2 Manualul tehnic pentru schema A (ETM-A) ar trebui să fie aprobat de către Administrație.

4.2.2.3 ETM-A ar trebui să fie păstrat la bordul navei pe care unitatea este montată și ar trebui să fie disponibil în timpul inspecțiilor, la cerere.

4.2.2.4 Amendamentele la ETM-A, care reflectă modificările aduse unității EGC ce afectează performanța sa în ceea ce privește emisiile în aer și/sau apă, ar trebui să fie aprobate de către Administrație. În cazul în care adăugirile, ștergerile sau modificările nu sunt încorporate în ETM-A care a fost aprobat inițial, acestea ar trebui să fie păstrate împreună cu ETM-A și ar trebui să fie considerate ca făcând parte din acesta.

4.2.3 Inspecții în timpul funcționării

4.2.3.1 Unitatea EGC ar trebui să fie inspectată de către Administrație la instalare, apoi în timpul inspecțiilor inițiale, anuale/intermediare și de reînnoire.

4.2.3.2 În conformitate cu regula 10 din anexa VI la MARPOL, unitățile EGC pot fi inspectate, de asemenea, în cadrul controlului statului portului.

4.2.3.3 Înainte de a fi dată în folosință, fiecare unitate EGC ar trebui să obțină de la Administrație un SECC.

4.2.3.4 La finalul inspecției efectuate la instalare, prevăzute la paragraful 4.2.3.1, ar trebui să fie completată corespunzător secțiunea 2.6 din Suplimentul la Certificatul internațional de prevenire a poluării atmosferei al navei.

4.3 Limite de emisii

4.3.1 Fiecare unitate EGC ar trebui să fie capabilă să reducă emisiile la un nivel egal sau mai mic decât valoarea certificată, în orice punct de încărcare, atunci când aceasta este exploatată în conformitate cu criteriile prevăzute în paragraful 4.2.2.1.2, așa cum se specifică în paragrafele de la 4.3.2 până la 4.3.5 din prezentele linii directoare, cu excepția cazurilor prevăzute la paragraful 4.3.7.

4.3.2 Unitățile EGC instalate la motoarele diesel principale de propulsie ar trebui să îndeplinească cerințele de la paragraful 4.3.1 la toate încărcările cuprinse între 25% și 100% din gama de încărcări ale motoarelor pe care sunt instalate.

4.3.3 Unitățile EGC instalate pe motoarele diesel auxiliare ar trebui să satisfacă cerințele prevăzute la paragraful 4.3.1 la toate încărcările cuprinse între 10% și 100% din gama de încărcări ale motoarelor pe care sunt instalate.

4.3.4 Unitățile EGC instalate pe motoarele diesel care servesc propulsiei principale și altor funcții auxiliare ar trebui să îndeplinească cerințele de la paragraful 4.3.3.

4.3.5 Unitățile EGC instalate pe caldarine ar trebui să satisfacă cerințele paragrafului 4.3.1 la toate încărcările cuprinse între 10% și 100% din gama de încărcări (rata de vaporizare) sau, dacă raportul de reducere este mai mic, pe toată gama reală de încărcări ale caldarinelor pe care sunt instalate.

4.3.6 Pentru a demonstra performanța, ar trebui să fie măsurate emisiile, cu acordul Administrației, la cel puțin patru puncte de încărcare. Un punct de încărcare ar trebui să se situeze între 95 și 100% din debitul masic maxim al gazelor arse evacuate pentru care unitatea trebuie să fie certificată. Un punct de încărcare ar trebui să se situeze la $\pm 5\%$ din debitul masic minim al gazelor arse evacuate pentru care instalația trebuie să fie certificată. Celelalte două puncte de încărcare ar trebui să fie situate la o distanță egală între debitele masice maxime și minime ale gazelor arse evacuate. În cazul în care există discontinuități în funcționarea sistemului, numărul de puncte de încărcare ar trebui să fi crescut, cu acordul Administrației, pentru a demonstra că instalația își păstrează performanța sa în gama prevăzută de debite masice ale gazelor arse evacuate. Încercări suplimentare la puncte de încărcare intermediare ar trebui să fie efectuate, în cazul în care s-a constatat un vârf de emisie sub debitul masic maxim al gazelor arse evacuate și, dacă este cazul, peste debitul masic minim al gazelor arse evacuate. Aceste încercări suplimentare ar trebui să fie în număr suficient pentru a stabili valoarea de vârf a emisiei.

4.3.7 Pentru încărcările mai mici decât cele menționate la paragrafele de la 4.3.2 până la 4.3.5, unitatea EGC ar trebui să continue să funcționeze. În cazurile în care mașinile cu combustie cu combustibil lichid ar putea fi necesar să funcționeze la ralanti, concentrația emisiilor de SO_2 (în ppm) la concentrația de O_2 standardizată (15,0% pentru motoarele diesel și 3,0% pentru caldarine) nu ar trebui să depășească 50 ppm.

4.4 Procedurile de urmat la bord pentru a demonstra conformitatea

4.4.1 ETM-A al fiecărei unități EGC ar trebui să conțină o procedură de verificare care să fie utilizată la inspecții după cum este necesar. Această procedură nu ar trebui să solicite utilizarea unui echipament specializat sau o cunoaștere aprofundată a instalației. Dacă sunt necesare anumite echipamente, acestea ar trebui să fie furnizate și menținute ca

parte integrantă a instalației. Unitatea EGC ar trebui să fie concepută în așa fel încât să faciliteze inspecția atunci când este necesar. Principiul de bază al acestei proceduri de verificare este că, dacă toate componentele relevante și valorile de funcționare sau setările corespund cu cele care au fost aprobate, atunci performanța instalației EGC corespunde celei prescrise fără a fi nevoie de măsurători actualizate pentru emisiile gazelor arse evacuate. De asemenea, este necesar să se asigure faptul că unitatea EGC este montată pe o unitate cu combustie cu combustibil lichid pentru care este adaptată — aceasta face parte din SECP. Un dosar tehnic referitor la un certificat EIAPP, dacă este disponibil, sau o declarație privind gazele arse evacuate emisă de producătorul sau proiectantul motorului sau de către altă parte competentă sau o declarație privind gazele arse emisă de către producătorul sau proiectantul caldarinei sau de către altă parte competentă servește acestui scop, spre satisfacția Administrației.

4.4.2 În procedura de verificare ar trebui să fie incluse toate componentele și valorile de funcționare sau toate setările care pot afecta funcționarea unității EGC și capacitatea sa de a respecta valoarea certificată.

4.4.3 Procedura de verificare ar trebui să fie prezentată de producătorul instalației EGC și ar trebui să fie aprobată de către Administrație.

4.4.4 Procedura de verificare ar trebui să includă atât o verificare a documentației, cât și un control real al unității EGC.

4.4.5 Inspectorul ar trebui să verifice că fiecare unitate EGC este instalată în conformitate cu ETM-A și că are un SECC necesar.

4.4.6 Dacă Administrația consideră potrivit, inspectorul ar trebui să aibă opțiunea de a verifica una sau toate componentele, valorile de funcționare sau setările identificate. În cazul în care există mai mult de o unitate EGC, Administrația poate, dacă ea dorește, să reducă durata sau întinderea inspecției la bord; cu toate acestea, cel puțin una dintre unitățile EGC de fiecare tip instalată la bord ar trebui să facă obiectul unei inspecții complete, cu condiția ca și celelalte unități EGC să fie presupuse că sunt la fel de performante.

4.4.7 Unitatea EGC ar trebui să includă un mijloc pentru a înregistra în mod automat atunci când instalația este în funcționare. Acesta ar trebui să înregistreze în mod automat, cel puțin la frecvența specificată la paragraful 5.4.2, ca un minimum, presiunea și debitul apei de spălare la racordul de intrare în unitatea EGC, presiunea gazelor arse evacuate la intrarea în unitatea EGC și pierderea de presiune în unitatea EGC, încărcarea unității de combustie a combustibilului lichid și temperatura gazelor arse evacuate la intrarea și la ieșirea din unitatea EGC. Dispozitivul de înregistrare a datelor ar trebui să respecte cerințele secțiunilor 7 și 8. În cazul unei unități consumatoare de produse chimice de un debit cunoscut, așa cum este indicat în ETM-A, înregistrarea unui astfel de consum în registrul EGC servește, de asemenea, acestui scop.

4.4.8 În schema A, dacă nu este instalat un sistem de monitorizare continuă a gazelor arse evacuate, este recomandat să se facă zilnic un control, prin sondaj, al calității gazelor arse evacuate, exprimată prin raportul $\text{SO}_2(\text{ppm})/\text{CO}_2(\%)$, pentru a verifica conformitatea concomitent cu verificarea parametrilor prevăzuți la paragraful 4.4.7. Dacă este instalat un sistem de monitorizare continuă a gazelor arse evacuate, atunci ar putea fi necesar să se verifice numai prin controale zilnice, prin sondaj, parametrii indicați în paragraful 4.4.7, pentru a verifica buna funcționare a unității EGC.

4.4.9 În cazul în care producătorul EGC nu este în măsură să dea o asigurare că unitatea EGC va respecta limita certificată sau o valoare mai mică între inspecții, folosind procedura de verificare prevăzută la paragraful 4.4.1, sau dacă aceasta

necesită echipamente specializate sau o cunoaștere aprofundată a instalației, este recomandat să se monitorizeze continuu gazele arse evacuate de fiecare unitate EGC, în cadrul schemei B, pentru a se asigura respectarea regulilor 14.1 și/sau 14.4 din anexa VI la MARPOL.

4.4.10 Proprietarul de navă ar trebui să țină un registru EGC în care să înregistreze operațiile de întreținere și revizie a unității, inclusiv înlocuirea acesteia cu una identică. Un model de registru ar trebui prezentat de către producătorul instalației EGC și aprobat de Administrație. Acest registru EGC ar trebui să poată fi disponibil la inspecțiile prevăzute și să poată fi citit concomitent cu jurnalul mașinii și cu alte date, după cum este necesar, pentru a confirma că unitatea EGC funcționează în mod corespunzător. Aceste informații ar trebui, de asemenea, să fie înregistrate în sistemul de înregistrare a întreținerii planificate a navei, care a fost aprobat de către Administrație.

5 Schema B — Aprobarea, inspecțiile și certificarea instalațiilor de epurare a gazelor arse evacuate folosind o monitorizare continuă a emisiilor de SO_x

5.1 Generalități

Această schemă ar trebui să fie utilizată pentru a demonstra că emisiile, provenite de la o unitate de combustie cu combustibil lichid echipată cu EGC, vor fi, dacă această instalație este în funcțiune, mai mici sau egale cu valoarea emisiilor cerute (de exemplu, după cum se menționează în SECP) în orice punct de încărcare, inclusiv în exploatarea tranzitorie, și, prin urmare, îndeplinesc cerințele regulilor 14.1 și/sau 14.4 din anexa VI la MARPOL.

5.2 Aprobare

Conformitatea a fost demonstrată în timpul funcționării prin folosirea unei monitorizări continue a gazelor arse evacuate. Sistemul de monitorizare ar trebui să fie aprobat de către Administrație și rezultatele monitorizării ar trebui să fie furnizate Administrației, dacă este necesar, pentru a-i demonstra că instalația respectă limitele cerute privind emisiile.

5.3 Inspecții și certificare

5.3.1 Sistemul de monitorizare a instalației EGC ar trebui să fie inspectat de către Administrație la instalarea sa, apoi în timpul inspecțiilor inițiale, anuale/intermediare și de reînnoire.

5.3.2 În conformitate cu regula 10 din anexa VI la MARPOL, sistemul de monitorizare a instalației EGC poate să fie inspectat și în cadrul controlului statului portului.

5.3.3 În acele cazuri în care este montată o instalație EGC, secțiunea 2.6 din Suplimentul la Certificatul internațional de prevenire a poluării atmosferei al navei ar trebui să fie completat corespunzător.

5.4 Calculul ratei de emisie

5.4.1 Compoziția gazelor arse evacuate, exprimată sub forma raportului $\text{SO}_2(\text{ppm})/\text{CO}_2(\%)$, ar trebui măsurată într-o poziție corespunzătoare situată în aval de unitatea EGC și valoarea măsurată ar trebui să respecte cerințele aplicabile din secțiunea 6.

5.4.2 Concentrațiile de $\text{SO}_2(\text{ppm})$ și $\text{CO}_2(\%)$ ar trebui să fie monitorizate și înregistrate în permanență la o frecvență care să nu fie mai mică de 0,0035 Hz pe un dispozitiv de înregistrare și de prelucrare a datelor.

5.4.3 Dacă trebuie să fie utilizate mai multe analizoare pentru a determina raportul SO_2/CO_2 , acestea ar trebui să fie reglate pentru a preleva eșantioane și a face măsurători în aceleași perioade de timp, iar ieșirile de date ar trebui să fie aliniate, astfel încât raportul SO_2/CO_2 să fie pe deplin reprezentativ pentru compoziția gazelor arse evacuate.

5.5 Procedurile de urmat la bord pentru a demonstra conformitatea cu limitele emisiilor

5.5.1 Sistemul de înregistrare a datelor ar trebui să satisfacă cerințele secțiunilor 7 și 8.

5.5.2 Controalele zilnice, prin sondaj, ale parametrilor enumerați la paragraful 4.4.7 sunt necesare pentru a verifica buna funcționare a unității EGC și ar trebui să fie înregistrate în registrul EGC sau în sistemul de înregistrare automată folosit în compartimentul mașini.

5.6 Manualul tehnic al instalației EGC „Schema B” (ETM -B)

5.6.1 Fiecare unitate EGC ar trebui să fie însoțită de un ETM-B furnizat de producător. Acest ETM-B ar trebui să conțină cel puțin următoarele informații:

.1 identificarea unității (producător, model/tip, număr serie și alte detalii necesare), inclusiv o descriere a unității și a oricărui sistem auxiliar necesare;

.2 limitele de exploatare sau gama de valori de funcționare pentru care unitatea este certificată. Acestea ar trebui să includă cel puțin următoarele:

.1 debitul masic maxim și, dacă este cazul, debitul masic minim al gazelor arse evacuate;

.2 puterea, tipul și alți parametri relevanți ai unității de combustie cu combustibil lichid pentru care instalația EGC urmează să fie montată. În cazul caldarinelor ar trebui, de asemenea, indicat raportul maxim aer/combustibil pentru o încărcare de 100%. În cazul motoarelor diesel, ar trebui să se indice dacă motorul este în 2 sau în 4 timpi;

.3 valorile maxime și minime ale debitului apei de spălare și ale presiunii de alimentare, precum și alcalinitatea minimă a apei la intrare (ISO 9963-1-2);

.4 gama temperaturilor de intrare a gazelor arse evacuate și temperaturile maxime și minime la ieșirea gazelor arse evacuate când unitatea EGC este în funcțiune;

.5 gama presiunii diferențiale a gazelor arse evacuate și presiunea maximă de intrare a gazelor arse evacuate când unitatea de combustie cu combustibil lichid funcționează la puterea maximă continuă (MRC) sau la 80% din puterea sa nominală, după caz;

.6 nivelurile de salinitate sau elementele apei dulci necesare pentru aportul de neutralizanți adecvați; și

.7 alți parametri privind funcționarea unității EGC, dacă este necesar;

.3 orice cerințe sau restricții aplicabile la unitatea EGC sau la echipamentul conex;

.4 măsurile corective în cazul depășirii raportului SO₂/CO₂ maxim admisibil aplicabil sau criteriile aplicabile la evacuarea apei de spălare;

.5 variația, pe întreaga gamă de funcționare, a caracteristicilor apei de spălare;

.6 criteriile de proiectare a circuitului apei de spălare.

5.6.2 ETM-B ar trebui să fie aprobat de Administrație.

5.6.3 ETM-B ar trebui să fie păstrat la bordul navei pe care unitatea EGC este montată. ETM-B ar trebui să fie disponibil în timpul inspecțiilor la cerere.

5.6.4 Amendamentele la ETM-B, care reflectă modificările aduse unității EGC ce afectează performanța sa în ceea ce privește emisiile în aer și/sau apă, ar trebui să fie aprobate de către Administrație. În cazul în care adăugirile, ștergerile sau modificările nu sunt încorporate în ETM-B care a fost aprobat inițial, acestea ar trebui să fie păstrate împreună cu ETM-B și ar trebui să fie considerate ca făcând parte din acesta.

6 Încercarea privind emisiile

6.1 Metoda de încercare de urmat pentru măsurarea emisiilor ar trebui să respecte cerințele din capitolul 5 din Codul tehnic NO_x 2008 și apendicele sale, cu excepția celor prevăzute în prezentele linii directoare.

6.2 CO₂ ar trebui să fie măsurat cu ajutorul unui analizor care funcționează pe principiul nedispersiv cu absorbție în infraroșu (NDIR) și cu echipament suplimentar, cum ar fi uscătoare, dacă

este necesar. SO₂ ar trebui să fie măsurat cu ajutorul unor analizoare care funcționează pe principiul nedispersiv cu absorbție în infraroșu (NDIR) sau nedispersiv cu absorbție în ultraviolet (NDUV) și cu echipament suplimentar, cum ar fi uscătoare, dacă este necesar. Alte sisteme sau principii ale analizoarelor pot fi utilizate, sub rezerva aprobării de către Administrație, cu condiția ca acestea să obțină rezultate echivalente sau mai bune decât cele ale echipamentelor menționate mai sus. Pentru acceptarea altor sisteme sau principii ale analizoarelor pentru măsurarea CO₂, metoda de referință ar trebui să respecte cerințele din apendicele III din Codul tehnic NO_x 2008.

6.3 Analizorul ar trebui să funcționeze în conformitate cu cerințele secțiunilor de la 1.6 până la 1.10 din apendicele III din Codul tehnic NO_x 2008.

6.4 Eșantionul de gaze arse evacuate necesar pentru măsurarea SO₂ trebuie obținut dintr-un punct de prelevare reprezentativ care este situat în aval de unitatea EGC.

6.5 SO₂ și CO₂ ar trebui să fie monitorizate fie *in situ*, fie pe un eșantion prelevat.

6.6 Eșantionul de gaze arse evacuate prelevat pentru a măsura SO₂ ar trebui să fie păstrat la o temperatură suficientă pentru a se evita condensarea apei în circuitul de prelevare de eșantioane și, prin urmare, pierderea de SO₂.

6.7 Dacă eșantionul prelevat pentru măsurarea SO₂ trebuie să fie uscat înainte de analiză, uscarea ar trebui să fie astfel făcută încât să nu existe nicio pierdere de SO₂ din eșantionul analizat.

6.8 Valorile SO₂ și CO₂ ar trebui comparate pe baza aceluiași conținut de apă reziduală (de exemplu, în faza uscată sau cu aceeași proporție de umiditate).

6.9 În cazul în care se demonstrează că unitatea EGC a redus concentrația de CO₂, această concentrație poate fi măsurată la intrarea în unitatea EGC, cu condiția să fie demonstrat în mod clar că această metodă este corectă. În astfel de cazuri, valorile SO₂ și CO₂ ar trebui comparate în faza uscată. Dacă se măsoară în faza umedă, conținutul de apă din fluxul de gaze de eșapament în acele puncte ar trebui, de asemenea, să fie determinat pentru a permite corectarea citirilor în vederea obținerii valorilor în faza uscată. În cazul valorii CO₂ în fază uscată, factorul de corecție fază uscată/fază umedă poate fi calculat în conformitate cu paragraful 5.12.3.2.2 din Codul tehnic NO_x 2008.

7 Dispozitivul de înregistrare și prelucrare a datelor

7.1 Dispozitivul de înregistrare și de prelucrare ar trebui să fie de o concepție robustă, să fie inviolabil și să aibă doar funcția de citire.

7.2 Dispozitivul de înregistrare și de prelucrare ar trebui să înregistreze datele cerute la paragrafele 4.4.7 și 5.4.2 și la secțiunea 10.3 ținând cont de timpul universal coordonat (UTC) și de poziția navei dată printr-un sistem global de navigație prin satelit (GNSS).

7.3 Dispozitivul de înregistrare și de prelucrare ar trebui să fie capabil de a pregăti rapoarte pe perioade de timp specificate.

7.4 Datele ar trebui să fie păstrate pentru o perioadă de cel puțin 18 luni de la data de înregistrare. În cazul în care unitatea este schimbată în perioada respectivă, proprietarul navei ar trebui să se asigure că datele necesare sunt păstrate la bord și disponibile la cerere.

7.5 Dispozitivul ar trebui să fie capabil de a descărca o copie a datelor înregistrate și a rapoartelor într-un format ușor de utilizat. Această copie de date și rapoarte ar trebui să fie disponibilă pentru Administrație sau pentru autoritatea statului portului, la cerere.

8 Manualul de monitorizare la bord (OMM)

8.1 Un OMM ar trebui să fie elaborat pentru a monitoriza fiecare unitate EGC montată în legătură cu o unitate de combustie a combustibilului lichid, care ar trebui să fie identificată și a cărei conformitate trebuie să fie demonstrată.

8.2 Manualul de monitorizare la bord ar trebui să includă cel puțin:

.1 senzorii utilizați pentru a evalua performanța instalației EGC și monitorizarea apei de spălare, precum și cerințele referitoare la revizia, întreținerea și calibrarea lor;

.2 pozițiile unde trebuie să fie efectuate măsurătorile emisiilor de gaze arse evacuate și monitorizarea apei de spălare, împreună cu detaliile privind orice servicii auxiliare necesare, cum ar fi conductele de transfer de eșantioane și unitățile de prelucrare a eșantioanelor, precum și orice cerințe referitoare la revizie sau întreținere;

.3 analizoarele utilizate și cerințele referitoare la revizia, întreținerea și calibrarea acestora;

.4 procedurile de verificare la zero și de calibrare a analizorului; și

.5 alte informații sau date relevante pentru funcționarea corectă a sistemului de monitorizare sau pentru utilizarea sa în demonstrarea conformității.

8.3 OMM ar trebui să indice cum trebuie să fie inspectat sistemul de monitorizare.

8.4 OMM ar trebui să fie aprobat de către Administrație.

9 Conformitatea navei

9.1 Planul de conformitate privind emisiile de SO_x (SECP)

9.1.1 Toate navele care vor folosi o unitate EGC, în parte sau în totalitate, pentru satisfacerea cerințelor regulilor 14.1 și 14.4 din anexa VI la MARPOL ar trebui să dețină un SECP aprobat de către Administrație.

9.1.2 SECP ar trebui să enumere fiecare element al unității de combustie cu combustibil lichid, care trebuie să satisfacă criteriile cerute pentru ca nava să poată fi exploatată în conformitate cu prevederile regulilor 14.1 și/sau 14.4 din anexa VI la MARPOL.

9.1.3 În cadrul schemei A, SECP ar trebui să explice modul în care monitorizarea continuă va demonstra că parametrii de la paragraful 4.4.7 se încadrează în limitele specificațiilor recomandate de către producător. În cadrul schemei B, acest fapt ar trebui să fie demonstrat prin intermediul înregistrărilor zilnice ale parametrilor esențiali.

9.1.4 În cadrul schemei B, SECP ar trebui să explice modul în care monitorizarea continuă va demonstra că raportul total SO₂ (ppm)/CO₂(%) al navei este comparabil cu cerințele regulilor 14.1 și/sau 14.4 din anexa VI la MARPOL sau este mai mic, astfel cum este prevăzut la paragraful 1.3. În cadrul schemei A, acesta ar trebui să fie demonstrat prin intermediul înregistrărilor zilnice ale emisiilor de gaze arse evacuate.

9.1.5 Este posibil să existe anumite echipamente, cum ar fi motoarele și caldarinele de dimensiuni mici, la care practic nu pot fi montate unități EGC, mai ales dacă acestea sunt situate la distanță față de compartimentul mașinilor principale. Toate aceste unități cu combustie cu combustibil lichid ar trebui să fie enumerate în SECP. Pentru aceste unități de combustie a combustibilului lichid, care nu sunt echipate cu o instalație EGC, conformitatea poate fi realizată, dacă acestea respectă regulile 14.1 și/sau 14.4 din anexa VI la MARPOL.

9.2 Demonstrarea conformității

9.2.1 Schema A

9.2.1.1 SECP ar trebui să menționeze, dar să nu reproducă ETM-A, Registrul EGC sau sistemul de înregistrare automată din compartimentul mașini și Manualul de monitorizare la bord prevăzute în cadrul schemei A. Ar trebui remarcat, ca o alternativă, că fișele de întreținere pot fi consemnate în sistemul de înregistrare a întreținerii planificate a navei care a fost aprobat de către Administrație.

9.2.1.2 Pentru toate echipamentele de combustie a combustibilului lichid enumerate conform paragrafului 9.1.2 ar trebui furnizate detalii care să demonstreze că sunt respectate regimul unității EGC aprobate și restricțiile la care este supusă, prevăzute în paragraful 4.2.2.1.2.

9.2.1.3 Parametrii necesari ar trebui să fie monitorizați și înregistrați așa cum prevede paragraful 4.4.7 atunci când instalația EGC este în exploatare, pentru a demonstra conformitatea.

9.2.2 Schema B

SECP ar trebui să menționeze, dar să nu reproducă ETM-B, Registrul EGC sau sistemul de înregistrare automată din compartimentul mașini și Manualul de monitorizare la bord prevăzute în cadrul schemei B.

10 Apa de spălare

10.1 Criterii aplicabile la evacuarea apei de spălare¹

10.1.1 Când instalația EGC este exploatată în porturi sau în estuare, monitorizarea și înregistrarea apei de spălare ar trebui să fie continue. Valorile monitorizate și înregistrate ar trebui să includă pH-ul, PAH, turbiditatea și temperatura. În alte zone, echipamentul de monitorizare și de înregistrare continuă ar trebui, de asemenea, să fie în funcțiune ori de câte ori instalația EGC este utilizată, cu excepția unor perioade scurte de întreținere și curățare a echipamentului. Apa evacuată ar trebui să respecte următoarele limite:

10.1.2 Criteriul pH

10.1.2.1 pH-ul apei de spălare ar trebui să îndeplinească una dintre cerințele de mai jos, care ar trebui să fie înregistrată în ETM-A sau ETM-B, după caz:

.1 Apa de spălare evacuată trebuie să aibă un pH de cel puțin 6,5, măsurat la locul de deversare din navă în mare; totuși, în timpul manevrelor și tranzitului, o diferență maximă de 2 unități pH este autorizată între intrare și ieșire, acesta fiind măsurat la intrarea și la evacuarea în mare a apei de spălare din navă;

.2 Limita pH-ului apei evacuate, la punctul de monitorizare a evacuării în mare, este valoarea care va avea ca rezultat un pH de minimum 6,5, măsurat la o distanță de 4 m față de punctul de evacuare în exteriorul navei, în timp ce nava e staționară, și care trebuie să fie înregistrată în ETM-A sau ETM-B ca limita pH-ului apei evacuate în mare. Limita pH-ului apei evacuate în mare poate fi determinată prin măsurare directă sau utilizând o metodologie bazată pe calcul (cum ar fi abordarea computerizată a dinamicii fluidelor sau alte formule empirice stabilite științific), sub rezerva aprobării de către Administrație, precum și a înregistrării în ETM-A sau ETM-B în conformitate cu următoarele condiții:

.1 toate unitățile EGC conectate la aceleași ieșiri funcționează la încărcarea lor completă (sau la cea mai mare încărcare posibilă) și cu un combustibil lichid având conținutul maxim de sulf pentru care unitățile urmează să fie certificate (Schema A) sau pentru care ele urmează să fie utilizate (Schema B);

¹ Criteriile aplicabile la evacuarea apei de spălare ar trebui să fie revizuite în viitor, pe măsură ce noi date privind conținutul evacuărilor și efectele lor vor fi disponibile, luând în considerare orice aviz dat de GESAMP.

- .2 dacă pentru încercare se utilizează un combustibil cu un conținut de sulf mai scăzut și/sau o încărcare de încercare mai mică decât încărcarea maximă, suficient pentru a demonstra comportamentul dărei de apă de spălare, rata de amestecare a dărei de apă de spălare trebuie să se bazeze pe curba de titrare a apei de mare. Rata de amestecare va fi utilizată pentru a demonstra comportamentul dărei de apă de spălare și pentru a demonstra că limita pH-ului apei evacuate în mare este respectată dacă instalația EGC este exploatată la cel mai mare conținut de sulf al combustibilului și la cea mai mare încărcare pentru care instalația EGC este certificată (Schema A) sau este utilizată (Schema B);
- .3 atunci când debitul apei de spălare variază în funcție de debitul de gaz al sistemului EGC, trebuie, de asemenea, evaluate implicațiile asupra funcționării în caz de încărcare parțială, pentru a se asigura că limita pH-ului apei evacuate în mare este respectată, indiferent cât ar fi încărcarea;
- .4 ar trebui aleasă ca referință apa de mare care are alcalinitatea de 2200 $\mu\text{mol/litru}$ și pH-ul 8,2²; atunci când condițiile de încercare diferă de apa de mare de referință, ar trebui aplicată o curbă de titrare modificată, așa cum a fost aprobată de Administrație; și
- .5 dacă se utilizează o metodologie bazată pe calcul, trebuie să fie furnizate detalii care să permită verificarea sa, cum ar fi, dar fără a se limita la, formulele științifice utilizate, specificațiile punctului de evacuare, debitele de evacuare a apei de spălare, valorile teoretice ale pH-ului atât la punctul de evacuare, cât și la distanța de 4 m, precum și datele privind titrarea și diluția.

10.1.3 PAH (hidrocarburi aromatice policiclice)

10.1.3.1 Conținutul de PAH al apei de spălare ar trebui să îndeplinească cerințele de mai jos. Limita corespunzătoare ar trebui să fie specificată în ETM-A sau ETM-B.

10.1.3.2 Concentrația maximă continuă de PAH în apa de spălare nu ar trebui să depășească cu mai mult de 50 $\mu\text{g/l}$ PAH_{phe} (echivalență fenantren) concentrația de PAH a apei de intrare. În sensul acestui criteriu, concentrația de PAH în apa de spălare ar trebui să fie măsurată în aval de echipamentul de tratare a apei, dar în amonte de orice diluție a apei de spălare sau altă unitate de dozare de reactivi, dacă este utilizată, înainte de evacuare.

10.1.3.3 Limita de 50 $\mu\text{g/l}$ dată mai sus este standardizată pentru un debit de 45 t/MWh de apă de spălare ce trece prin unitatea EGC, unde MW se referă la puterea maximă continuă (MRC) sau la 80% din puterea nominală a unității de combustie a combustibilului lichid. Această limită ar trebui să fie revizuită în creștere pentru debite ale apei de spălare mai mici per MWh și viceversa, în conformitate cu tabelul de mai jos.

Debit (t/MWh)	Limita concentrației la evacuare ($\mu\text{g/l}$ echivalenți PAH _{phe})	Tehnica de măsurare
0—1	2250	Ultraviolete
2,5	900	—”—
5	450	Fluorescență ³
11,25	200	—”—
22,5	100	—”—
45	50	—”—
90	25	—”—

10.1.3.4 În timpul unei durate de 15 minute în cursul unei perioade de 12 ore, limita concentrației continue de PAH_{phe} poate depăși limita descrisă mai sus cu până la 100%. Acest lucru ar putea permite o pornire anormală a instalației EGC.

10.1.4 Turbiditate/Particule în suspensie

10.1.4.1 Turbiditatea apei de spălare ar trebui să îndeplinească cerințele de mai jos. Limita ar trebui să fie înregistrată în ETM-A sau ETM-B.

10.1.4.2 Sistemul de tratare a apei de spălare ar trebui să fie conceput pentru a reduce la minimum particulele în suspensie, inclusiv metalele grele și cenușa.

10.1.4.3 Turbiditatea maximă continuă în apa de spălare nu ar trebui să depășească turbiditatea apei de intrare cu mai mult de 25 FNU (unități nefelometrice de formazină) sau 25 NTU (unități de turbiditate nefelometrice) sau unități echivalente. Cu toate acestea, în timpul perioadelor de turbiditate ridicată la intrare, precizia aparatului de măsurare și perioada de timp dintre măsurarea de la intrare și măsurarea de la ieșire sunt astfel încât utilizarea unei limite de diferență nu este fiabilă. Prin urmare, toate citirile de diferență de turbiditate ar trebui să fie o medie mobilă pe o perioadă de 15 minute, până la un maximum de 25 FNU. În sensul acestui criteriu, turbiditatea apei de spălare ar trebui să fie măsurată în aval de echipamentul de tratare a apei, dar în amonte de orice diluție a apei de spălare (sau altă dozare de reactivi), înainte de evacuare.

10.1.4.4 În timpul unei durate de 15 minute în cursul oricărei perioade de 12 ore, limita turbidității continue a apei de spălare evacuate poate fi depășită cu 20%.

10.1.5 Nitrați

10.1.5.1 Sistemul de tratare a apei de spălare ar trebui să împiedice evacuarea de nitrați dincolo de ceea ce corespunde evacuării de 12% NO_x din gazele arse evacuate sau dincolo de 60 mg/l standardizat la un debit de evacuare de apă de spălare de 45 de tone/MWh, dacă această valoare este mai mare.

10.1.5.2 La fiecare inspecție de reînnoire, datele privind evacuarea de nitrați trebuie să fie disponibile pentru eșantioanele din apa de spălare evacuată în mare, prelevate de la fiecare instalație EGC în timpul ultimelor trei luni înainte de inspecție. Cu toate acestea, Administrația poate cere ca un eșantion suplimentar să fie prelevat și analizat la discreția sa. Datele privind evacuarea de nitrați și certificatul analizei trebuie să fie păstrate la bordul navei ca parte integrantă a Registrului EGC și să fie disponibile pentru inspecție, în conformitate cu controlul statului portului sau al altor părți. Cerințele aplicabile în materie de prelevare de eșantioane, de depozitare, manipulare și de analiză ar trebui să fie detaliate în ETM-A sau ETM-B, după caz. Pentru a asigura o evaluare comparabilă a ratei de evacuare a nitraților, procedurile de prelevare de eșantioane ar trebui să țină cont de paragraful 10.1.5.1, care indică faptul că este necesar să se standardizeze debitul de apă de spălare. Metoda de încercare pentru analiza nitraților ar trebui să fie în conformitate cu analiza standardizată a apei de mare, așa cum este descrisă de Grasshoff *et al.*

10.1.5.3 Toate sistemele ar trebui încercate pentru a detecta nitrații în apa evacuată. În cazul în care cantitățile tipice de nitrați sunt peste 80% din limita superioară, acestea ar trebui să fie înregistrate în ETM-A sau ETM-B.

10.1.6 Aditivi pentru apa de spălare și alte substanțe

Este necesar să se efectueze o evaluare a apei de spălare pentru tehnologiile EGC care folosesc produse chimice, aditivi sau preparate active sau creează produse chimice relevante *in situ*. Evaluarea ar putea lua în considerare liniile directe relevante, cum ar fi «Procedura de aprobare a sistemelor de

² Aceste valori ar putea fi revizuite în termen de doi ani pentru instalațiile noi, după adoptarea acestor linii directoare modificate, după primirea de noi informații privind starea fizică a mărilor care rezultă din utilizarea sistemelor de epurare a gazelor arse evacuate.

³ La orice debit mai mare de 2,5 t/MWh ar trebui să se utilizeze tehnica de măsurare prin fluorescență.

management al apei de balast care utilizează substanțe active (G9)» (Rezoluția MEPC.169(57)) și, dacă este necesar, ar trebui să se stabilească criteriile suplimentare privind evacuarea apei de spălare.

10.2 Monitorizarea apei de spălare

10.2.1 pH-ul, conținutul în hidrocarburi (măsurat prin niveluri de PAH) și turbiditatea ar trebui să fie monitorizate în permanență și înregistrate așa cum se recomandă în secțiunea 7 din prezentele linii directoare. Echipamentul de monitorizare, de asemenea, ar trebui să îndeplinească criteriile de performanță, descrise mai jos:

pH

10.2.2 Electroful de pH și pH-metrul ar trebui să aibă o rezoluție de 0,1 unități pH și un compensator de temperatură. Electroful ar trebui să satisfacă cerințele definite în BS 2586 sau într-un alt standard echivalent sau să aibă o performanță mai bună și pH-metrul ar trebui să îndeplinească sau să depășească cerințele din BS EN ISO 60746-2: 2003.

PAH

10.2.3 Echipamentul de monitorizare al PAH ar trebui să fie capabil să monitorizeze prezența PAH în apă într-un interval de cel puțin de două ori limita concentrației la evacuare indicată în tabelul de mai sus. Ar trebui să se demonstreze că echipamentul funcționează corect și nu prezintă abateri mai mari de 5% în apa de spălare cu turbiditatea situată în intervalul de funcționare a instalației.

10.2.4 Pentru evacuările de un debit mai mic și o concentrație mai mare de PAH, ar trebui să se utilizeze tehnica de monitorizare cu ultraviolete sau o tehnică echivalentă datorită fiabilității gamei sale de funcționare.

Turbiditate

10.2.5 Echipamentul de monitorizare a turbidității ar trebui să satisfacă cerințele definite în ISO 7027:1999 sau USEPA 180.1.

10.3 Înregistrarea datelor privind monitorizarea apei de spălare

10.3.1 Dispozitivul de înregistrare a datelor ar trebui să respecte cerințele de la secțiunile 7 și 8 și ar trebui să înregistreze în mod continuu pH-ul, PAH și turbiditatea specificate în criteriile referitoare la apa de spălare.

10.4 Reziduuri din apa de spălare

10.4.1 Reziduurile generate de unitatea EGC ar trebui să fie livrate la țărm la instalațiile de primire adecvate. Aceste reziduuri nu ar trebui să fie deversate în mare sau incinerate la bord.

10.4.2 Fiecare navă echipată cu o unitate EGC ar trebui să înregistreze depozitarea și eliminarea reziduurilor din apa de spălare într-un registru EGC, indicând data, ora și locul unor astfel de depozitări și eliminări. Registrul EGC poate face parte dintr-un registru existent sau dintr-un dispozitiv electronic de înregistrare aprobat de către Administrație.

APENDICE 1

MODEL DE CERTIFICAT DE CONFORMITATE PRIVIND EMISIILE DE SO_x

Siglă
sau
monogramă

Numele administrației

Certificat de conformitate privind emisiile de SO_x

Certificat de aprobare a instalațiilor de epurare a gazelor arse evacuate

Emis în conformitate cu prevederile Protocolului din 1997, astfel cum a fost modificat prin Rezoluția MEPC.176(58) în 2008, privind amendarea Convenției internaționale din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, așa cum a fost modificată prin Protocolul din 1978 referitor la aceasta, sub autoritatea Guvernului:

.....
(denumirea oficială completă a țării)

de către

(titlul oficial complet al persoanei competente sau organizației autorizate în conformitate cu prevederile Convenției)

Se certifică prin prezentul că unitatea de epurare a gazelor arse evacuate (unitatea EGC), indicată mai jos, a fost inspectată în conformitate cu cerințele din specificațiile cuprinse în Schema-A din Liniile directoare din 2015 pentru instalațiile de epurare a gazelor arse evacuate adoptate prin Rezoluția MEPC.259(68).

Acest certificat este valabil numai pentru unitatea EGC menționată mai jos:

Producătorul unității	Model/Tip	Numărul de serie	Numărul de aprobare a unității instalației EGC și a Manualului tehnic

O copie a prezentului certificat și manualul tehnic al instalației EGC trebuie să se găsească în permanență la bordul navei echipate cu această unitate a instalației EGC.

Prezentul certificat este valabil pe durata de viață utilă a unității instalației EGC montate pe navele aflate sub autoritatea Guvernului sus-menționat, sub rezerva inspecțiilor efectuate conform secțiunii 4.2 din Liniile directoare și regulii 5 din anexa VI la MARPOL.

Emis la

(Locul de emitere a certificatului)

La

zz/ll/aaaa
(Data emiterii)

(Semnătura persoanei legal autorizate
pentru emiterea certificatului)

(sigiliul sau ștampila autorității, după caz)

Dovada metodei bazate pe raportul SO₂/CO₂

1 Metoda bazată pe raportul SO₂/CO₂ permite monitorizarea directă a emisiilor de gaze arse evacuate pentru a se verifica faptul că acestea respectă limitele specificate în tabelul 1 din paragraful 1.3 din prezentele linii directoare. În cazul instalațiilor EGC care absorb CO₂ în timpul procesului de epurare a gazelor arse evacuate, este necesar să se măsoare concentrația de CO₂ înainte de procesul de epurare și să se folosească această concentrație măsurată înainte de epurare împreună cu concentrația de SO₂ măsurată după epurare. În cazul instalațiilor de epurare convenționale cu conținut scăzut în alcalii, deoarece practic CO₂ nu este absorbit în timpul procesului de epurare a gazelor arse evacuate, aceste două gaze pot fi monitorizate după procesul de epurare.

2 Corespondența între rapoartele SO₂/CO₂ poate fi determinată prin simpla examinare a conținutului de carbon respectiv pe unitatea de masă a combustibilului distilat și a celui rezidual. Acești combustibili hidrocarbonați au un conținut în carbon, exprimat sub forma unui procent de masă, ce este foarte asemănător, în timp ce conținutul lor în hidrogen este diferit. Astfel, se poate concluziona că, pentru o cantitate de carbon utilizată pentru combustie, cantitatea de sulf utilizată pentru combustie va fi proporțională cu cantitatea de sulf a combustibilului, cu alte cuvinte, raportul dintre carbon și sulf este constant după ajustare, pentru a ține seama de greutatea moleculară a oxigenului din combustie.

3 Inițial era preconizat să se utilizeze raportul SO₂/CO₂ pentru a verifica faptul că emisiile provenite de la utilizarea unui combustibil cu un conținut în sulf de 1,5% respectă limitele. Se poate demonstra că limita de 65 (ppm⁴) a raportului SO₂/CO₂ corespunde unui conținut de sulf al combustibilului lichid de 1,5%, calculându-se mai întâi raportul dintre masa de sulf și

masa de carbon, conținute în combustibil; acest raport este prevăzut în tabelul 1 din prezentul apendice pentru diverși combustibili și diverse concentrații în sulf, inclusiv combustibili distilați și combustibili reziduali la care conținutul de sulf este de 1,5%. Acest raport a permis obținerea concentrațiilor corespunzătoare în SO₂ și CO₂ a gazului ars evacuat prezentate în tabelul 2 din prezentul apendice. Au fost luate în considerare masele moleculare pentru transformarea fracțiilor de masă în fracții molare. Pentru combustibilii din tabelul 2 cu conținut de sulf de 1,5%, cantitatea de CO₂ este mai întâi stabilită la 8%, apoi la 0,5% pentru a arăta că o variație a aerului în exces nu are niciun efect. Așa cum era de așteptat, concentrația de SO₂ în termeni absoluți se schimbă, dar raportul SO₂/CO₂ rămâne același, ceea ce arată că raportul SO₂/CO₂ este independent de raportul combustibil/aer. Raportul SO₂/CO₂ poate fi deci folosit cu încredere în orice moment al funcționării, chiar și atunci când nicio putere de frânare nu este produsă.

3.1 Ar trebui notat faptul că raportul SO₂/CO₂ variază puțin de la un combustibil lichid distilat la un combustibil rezidual. Această variație se datorează diferenței mari care există între raporturile atomice hidrogen/carbon (H/C) ale acestor două feluri de combustibil. Figura 1 ilustrează măsura în care raportul SO₂/CO₂ este afectat de raportul H/C pe o gamă largă de raporturi H/C și de concentrații de sulf. Din figura 1 se poate concluziona că pentru concentrațiile de sulf mai mici de 3,0% sulf, diferența între rapoartele S/C pentru combustibili distilați și combustibili reziduali este mai mică de 5,0%.

3.2 În cazul în care se utilizează combustibili lichizi care nu sunt derivați din petrol, raportul SO₂/CO₂ adecvat aplicabil la valorile date în regulile 14.1 și/sau 14.4 din anexa VI la MARPOL va fi supus aprobării de către Administrație.

Tabelul 1: Proprietăți pentru combustibili marini distilați și reziduali*

	Carbon	Hidrogen	Sulf	Altele	C	H	S	Raportul S/C al combustibilului	Raportul SO ₂ /CO ₂ al gazelor arse evacuate
Tip combustibil lichid	% (m/m)	% (m/m)	% (m/m)	% (m/m)	mol/kg	mol/kg	mol/kg	mol/mol	ppm/% (v/v)
Distilat	86,20	13,60	0,17	0,03	71,8333	136	0,0531	0,00074	7,39559
Rezidual	86,10	10,90	2,70	0,30	71,7500	109	0,8438	0,01176	117,5958
Distilat	85,05	13,42	1,50	0,03	70,8750	134,2	0,4688	0,006614	66,1376
Rezidual	87,17	11,03	1,50	0,30	72,6417	110,3	0,4688	0,006453	64,5291

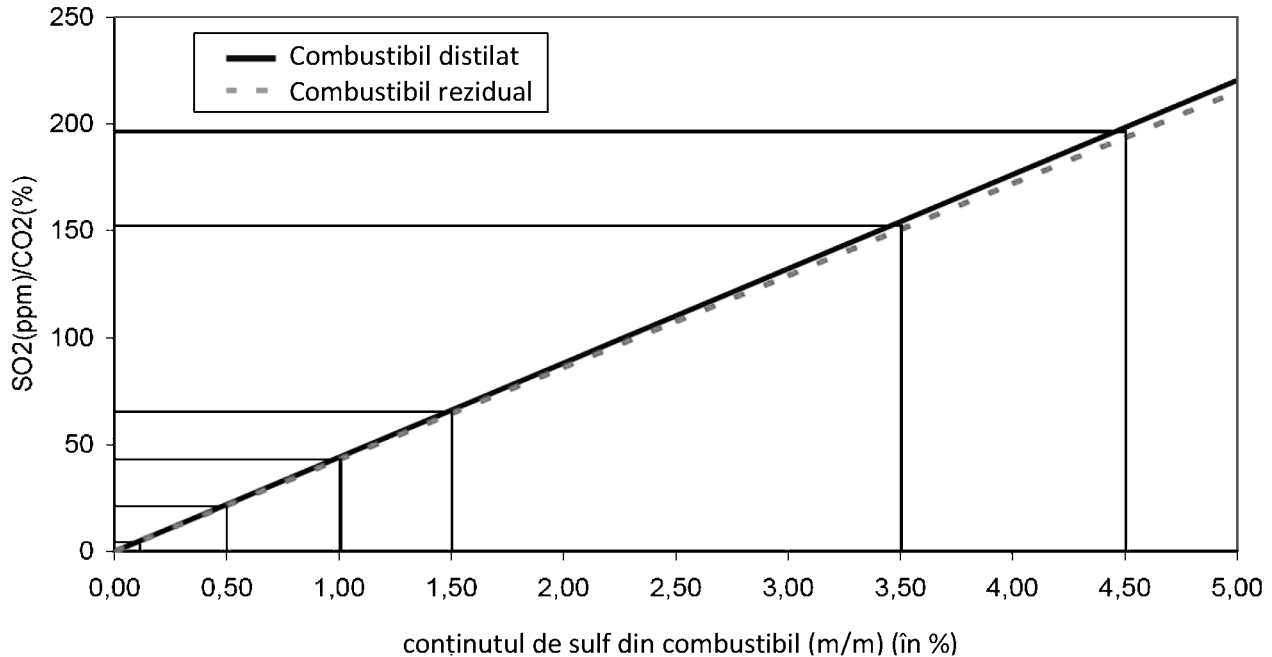
Tabelul 2: Calcularea emisiilor pentru un conținut de sulf de 1,5%

	CO ₂	SO ₂	Raportul SO ₂ /CO ₂ al gazelor arse evacuate	Raportul S/C al gazelor arse evacuate
	%	ppm ⁴	ppm ⁴ /%	m/m
Distilat 0,17% S	8	59,1	7,4	0,00197
Rezidual 2,70% S	8	939,7	117,5	0,03136
Distilat 1,5% S	8	528,5	66,1	0,01764
Rezidual 1,5% S	8	515,7	64,5	0,01721
Distilat 1,5% S	0,5	33,0	66,1	0,01764
Rezidual 1,5% S	0,5	32,2	64,5	0,01721

⁴ppm înseamnă „părți per milion”. Se consideră că ppm este măsurată cu ajutorul analizoarelor de gaz pe o bază molară, presupunând un comportament al gazului ideal. Unitățile tehnice corecte sunt în realitate micromoli de substanță per mol de cantitate totală (μmol/mol), dar ppm este utilizat în scopul de a fi uniformitate cu unitățile utilizate în Codul tehnic NO_x.

*Pe baza proprietăților indicate în Liniile directoare ale OMI privind monitorizarea NO_x, rezoluția MEPC.103(49).

Relația între raportul SO₂/CO₂ și conținutul de sulf al combustibilului (în %)

4 Se poate demonstra că raportul SO₂/CO₂ (ppm⁴/%) de 65 corespunde valorii de 6,0 g/kWh arătând că raporturile lor S/C sunt similare. Pentru a face acest lucru, trebuie, de asemenea, făcută ipoteza că consumul specific de combustibil la frânare (BSFC) este de 200 g/kWh. Este o valoare medie satisfăcătoare pentru motoarele diesel navale. Calculul se efectuează după cum urmează:

$$S/C_{comb.} = \frac{SO_2 \times (MW_S/MW_{SO_2}) \text{ specific la frânare}}{BSFC \times (\% \text{ carbon din comb.}/100)}$$

SO₂ specific la frânare = 6,0 g/kWh

MW_S = 32,065 g/mol

MW_{SO₂} = 64,064 g/mol

BSFC = 200 g/kWh

Concentrația carbonului (%) în combustibil având un conținut în sulf de 1,5% (conform tabelului 1) = 85,05% (distilat) și 87,17% (combustibil rezidual).

$$S/C_{comb.rezidual} = \frac{6,0 \times (32,065/64,064)}{200 \times (87,17\%/100)} = 0,01723$$

$$S/C_{comb.distilat} = \frac{6,0 \times (32,065/64,064)}{200 \times (85,05\%/100)} = 0,01765$$

NOTA 1:

Raporturile masice S/C calculate mai sus pe baza unei emisii de SO₂ de 6,0 g/kWh și a unui BSFC de 200 g/kWh se încadrează în marja de 0,10% din raporturile masice S/C indicate în tabel (tabelul 2). Prin urmare, raportul SO₂/CO₂ (ppm⁴/%) de 65 corespunde bine la 6,0 g/kWh.

NOTA 2:

Valoarea de 6,0 g/kWh și, prin urmare, consumul specific de combustibil la frânare de 200 g/kWh sunt luate din anexa VI la MARPOL așa cum a fost adoptată de Conferința MARPOL din 1997.

5 În practică, formulele de lucru sunt după cum urmează:

$$\text{Pentru combustie completă : } \frac{SO_2(\text{ppm}^*)}{CO_2(\%*)} \leq 65$$

$$\text{Pentru combustie incompletă : } \frac{SO_2(\text{ppm}^*)}{CO_2(\%*) + (CO(\text{ppm}^*)/10000) + (THC(\text{ppm}^*)/10000)} \leq 65$$

*Concentrațiile de gaze trebuie să fie eșantionate sau convertite la același conținut de apă reziduală (de exemplu, complet umed, complet uscat).

6 Mai jos este o listă cu avantajele utilizării raportului SO_2/CO_2 (ppm⁴%) ca limită pentru a determina conformitatea cu regula 14.1 sau 14.4 din anexa VI la MARPOL:

.1 Această limită poate fi utilizată pentru a determina conformitatea pentru arzătoarele cu combustibil lichid, care nu produc putere mecanică.

.2 Această limită poate fi utilizată pentru a determina conformitatea indiferent de puterea de ieșire a motorului, inclusiv la ralanti.

.3 Această limită necesită să se efectueze doar două măsurători ale concentrațiilor de gaze la un singur punct de prelevare de eșantioane.

.4 Nu este necesar să se măsoare orice parametru al motorului, cum ar fi viteza, cuplul motorului, debitul de gaze arse evacuate sau debitul de combustibil al motorului.

.5 Dacă ambele măsurători ale concentrațiilor de gaze sunt efectuate pentru același conținut de apă reziduală al eșantionului (de exemplu, complet umed, complet uscat), niciun

factor de conversie fază uscată — fază umedă nu este necesar să fie utilizat în calcule.

.6 Această limită elimină orice relație între eficiența termică a unității de combustie a combustibilului lichid și unitatea EGC.

.7 Nu este necesar să se cunoască proprietățile combustibilului.

.8 Deoarece numai două măsurători sunt efectuate la un singur punct, este posibil să se reducă la minimum efectele tranzitorii la care sunt supuse motorul și instalația EGC prin alinierea semnalelor doar de la aceste două analizoare. (A se reține că punctele optime de utilizat pentru această aliniere sunt punctele în care fiecare analizor răspunde la o variație discretă a emisiilor la sonda de prelevare a eșantioanelor de 50% din valoarea în regim constant.)

.9 Această limită este independentă de cantitatea de gaze arse evacuate diluate. Diluția poate să se producă din cauza evaporării apei în instalația EGC și în timpul condiționării unui dispozitiv de prelevare a gazului ars evacuat.

APENDICE 3

Colectarea datelor privind apa de spălare

1 Criteriile aplicabile la evacuarea apei de spălare sunt menite să servească drept ghid inițial pentru punerea în aplicare a proiectelor de instalații EGC. În viitor, aceste criterii ar trebui să fie revizuite pe măsură ce noi date privind conținutul evacuărilor și efectele acestora devin disponibile, luând în considerare orice aviz dat de GESAMP.

2 Prin urmare, administrațiile ar trebui să asigure colectarea datelor relevante. În acest scop, proprietarii de nave, în colaborare cu producătorul instalației EGC, sunt solicitați să preleve și să analizeze eșantioanele de:

- apă la intrare (pentru referință);
- apă după spălare (dar înainte de orice sistem de tratare); și
- apă evacuată.

3 Această prelevare de probe ar trebui să fie efectuată în timpul încercării pentru aprobare sau imediat după punerea în funcțiune și la intervale de aproximativ 12 luni pe o perioadă de doi ani de funcționare (un minimum de trei eșantioane). Recomandările privind prelevarea de probe și analiza probelor ar trebui să fie efectuate de laboratoarele care folosesc proceduri de încercare EPA sau ISO pentru următorii parametri:

- pH
- PAH și hidrocarburi [analize detaliate prin cromatografie în faza gazoasă (GC) și spectrometrie de masă (MS)]
- Nitrați
- Nitriți
- Cd
- Cu
- Ni
- Pb
- Zn
- As
- Cr
- V

4 Gradul de încercare în laborator poate fi modificat sau îmbunătățit în funcție de evoluția cunoștințelor în domeniu.

5 Atunci când se transmit datele încercării către Administrație, ar trebui să li se adauge cel puțin și informații privind debitele de evacuare a apei de spălare, diluția amestecului evacuat, dacă este cazul, puterea motorului, precum și caracteristicile combustibilului utilizat extrase din nota de livrare a buncherului.

6 Se recomandă ca navei care a furnizat aceste informații, spre satisfacția Administrației, să poată să i se acorde o derogare pentru conformitatea instalației sau instalațiilor existente cu eventualele norme viitoare mai stricte privind evacuarea apei de spălare. Administrația ar trebui să ofere informațiile prezentate pe această temă Organizației pentru difuzare prin intermediul unor mecanisme adecvate.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2018 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2018 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

